

prof. Anița Gabriela Bindea
prof. Alexandra Teodora Iliș
prof. Aurora Cristina Nalaț
prof. Ionela Marinela Pop
prof. Ciprian Claudiu Roș
prof. Marcela Turcu

Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș
- schițe monografice -

Editura Meritocrat Cluj-Napoca
2024

prof. Anița Gabriela Bindea
prof. Alexandra Teodora Iliș
prof. Aurora Cristina Nalaț
prof. Ionela Marinela Pop
prof. Ciprian Claudiu Roș
prof. Marcela Turcu

Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș - schițe monografice -

Editura Meritocrat Cluj-Napoca
2024

TEXT © Școala Gimnazială Șieu-Mămgheruș – schițe monografice - / prof. Anița Gabriela Bindea, prof. Alexandra Teodora Iliș, prof. Aurora Cristina Nalaț, prof. Ionela Marinela Pop, prof. Ciprian Claudiu Roș, prof. Marcela Turcu

Toate drepturile rezervate autorilor

Consilier editorial: lect. dr. Tiberiu Irimia

Lector de carte: arh. dr. Iuliana Halabori

Tehnoredactare: prof. Marcela Turcu

Coperta I-IV: inf. Ion Raicu

Grafică generală: inf. Ion Raicu

Corectura: Anamaria Pop (secretar Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș), inf. Ion Raicu

Editura Meritocrat Cluj-Napoca

Tel. 0760 607 889, 0741 494 338

e-mail: meritocratej@gmail.com

©2024 *Editura Meritocrat Cluj-Napoca*

Toate drepturile grafice asupra acestei ediții aparțin editurii Meritocrat, orice reproducere sau modificare, indiferent de formă și suport, neautorizată urmând să suporte consecințele legii.

Responsabilitatea calității corecturii textelor din această carte aparține autorilor.

ȘCOALA - FEREAȘTRĂ SPRE VIITOR

Director, prof. Marcela Turcu

„Natura ne aseamănă. Educația ne deosebește” – Confucius

Sunt onorată să deschid această lucrare ce reprezintă istoria ultimilor 30 de ani ai Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș. Sunt un martor al evoluției acestui lăcaș de cultură într-o dublă ipostază: ca profesor de chimie - fizică și ca director. Începuturile au fost dificile, drumul lung a fost presărat cu multe împliniri, datorită eforturilor cadrelor didactice, care, cu pasiune și dăruire, au scris istoria acestei instituții. Faptul că momentele importante au fost consemnate cu exactitate în această lucrare demonstrează dragoste, devotament și dorința ca ele să nu fie date uitării, iar generațiile viitoare să cunoască modul în care a evoluat Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș.

Pentru dascăli, școala nu este doar o instituție a profesiei, ci a dăruirii unor oameni față de oameni, pentru că, a fi profesor înseamnă a munci, a fi competent, a fi exigent, a fi răbdător, a înțelege, a ajuta, a ierta și a te bucura într-un fel unic de roadele muncii.

Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș constituie o continuitate firească a spiritualității acestor locuri, o împlinire a nevoii de educație și formare a neamului nostru. Istoria unei școli se încadrează în istoria satului și a comunității de-a lungul timpului, iar satul și-a căpătat identitatea în momentul zidirii celor două lăcașuri: școala și biserica. Cea de-a doua este lăcașul de suflet, iar prima este instituția care călăuzește mai întâi începuturile, apoi toată viața. Cele două, împreună, duc la crearea unui mod de civilizație al localității, dar și cele care formează pulsul vieții unei așezări umane.

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii buni, și prin urmare nici stat bine organizat și bine cârmuit și păstorit” - Ion Heliade Rădulescu.

Școala - locul în care copilul își petrece cel mai mult timp din zi - ar trebui să ofere, alături de cunoștințe și competențe, multă dragoste și afecțiune, să suplinească absența părinților. Dacă pentru un învățător acest lucru este ușor de realizat, pentru un profesor lucrurile se complică. Este necesar ca profesorul să împărtășească cunoștințele, implicându-se afectiv în transmiterea acestora. Școala este un punct de plecare și de revenire pentru fiecare dintre noi. De multe ori uităm că în școală creștem oameni, nu doar oferim cunoaștere.

„Un bun profesor este asemeni unei lumânări. El se mistuie pe sine însuși pentru a lumina calea altora” – Mustafa Kemal Atatürk

SCURT ISTORIC

Documentele de arhivă scot în evidență faptul că în 1621 în satul Șieu-Măgheruș funcționa o școală. Primul învățător pomenit cu numele într-un „înscris” din 13.III.1878 este Târgoveț Vasile; avea un salariu de 40 florini și 50 mierțe de bucate.

În 1894 este amintit ca învățător Georgiu Someșan, apoi Ion Pop; în scrierile de arhivă din 1897 este notat învățătorul Nicolae Feldrihan; între anii 1901-1914 actele vremii păstrează numele învățătorului Mălinaș Grigore din Figa. Mai târziu se consemnează în „cărțile de arhivă” și dascălul Cleja Emil.

Din 1934 găsim în acte un învățător și în Valea - Măgherușului. Este Zăgrean Grigore care din 1966 devine director la școala de centru, păstrându-și funcția de director până în 1970. Începând cu anul 1965 s-au procurat materiale de construcție pentru o nouă

școală, alegându-se ca și amplasament terenul fostului sediu C.A.P. - acesta demolându-se. În 1969 s-a turnat fundația pentru noul local.

Până la această dată școala a funcționat într-o altă clădire (de pe un teren apropiat).

În „CARTEA ȘCOLII” se consemnează faptul că începând cu anul școlar 1975-1976 se dau în folosință toate cele 10 săli de clasă.

Acum locația este modernizată: apă curentă, încălzire cu gaz, mobilier nou (pentru birouri și pentru sălile de clasă). S-a înființat laboratorul de informatică dotat cu calculatoare, copiatoare, imprimante, videoproiector, scanner, internet – toate oferă o bază logistică menită să sprijine procesul de predare-învățare. Este asigurat transportul gratuit al elevilor din localitățile aparținătoare la școala de centru. Funcționează și o bibliotecă al cărui fond de carte se mărește de la an la an cu noi volume. Este în curs de realizare și o revistă a școlii „MICI CONDEIE”.

S-au dăruit elevilor - așa cum numai un dascăl poate - directorii:

Dan Vasile, Mărieșiu Emil, Șoproviți Maria; după Revoluție: Ardelean Adrian, Mireșan Flora, Melian Florica, Roș Claudiu, Chiciudean Viorel, Zăgorean Gabriel și acum Turcu Marcela.

Prestigiul școlii s-a menținut de-a lungul anilor atât datorită prestaței cadrelor didactice cât și datorită rezultatelor excepționale obținute de elevi. Ei sunt antrenați în multe activități extracurriculare: concursuri tematice, serbări, acțiuni sportive, excursii, acțiuni de ecologizare, momente artistice sau comemorative.

Când spunem prestața cadrelor didactice ne referim nu numai la pregătirea profesională, ci și la faptul că nouă dascălilor ne place să ne petrecem zilele alături de VIITOR. Suntem conștienți de misiunea școlii: studiu, dezvoltare, creativitate, calitate, armonie - repere de bază într-o instituție în care urmărim interacțiunea școlii cu mediul social, cultural, economic în vederea transformării acesteia într-un centru de resurse educaționale.

„Un copil educat e un om câștigat”

Funcția de director de școală a devenit în ultima vreme tot mai importantă pentru elevii și profesorii unei unități de învățământ, în contextul accesării de proiecte europene și nu numai, de care este nevoie pentru a se ajunge la performanță. Societatea românească în ansamblu, comunitatea locală în particular, se află astăzi într-un moment de căutare a unor căi noi de dezvoltare. Orice progres presupune continuitate, dar și discontinuitate și cu cât saltul este mai mare, cu atât crește rolul școlii ca formator al factorului uman. În forme tradiționale sau moderne, educația înseamnă fonduri, energie didactică, condiții materiale și mai ales eforturi proprii în vederea autoformării: o investiție în om, de ale cărei rezultate beneficiază în timp, societatea.

Școala joacă un rol foarte important în viața economică, socială și politică a localității, aceasta fiind o a doua casă. Încă de mic, orizontul biografic al copilului se limitează la casa părintească și împrejurimile ei, unde își petrece întreaga existență. Pe măsură ce crește, copilul va merge la grădiniță, apoi la școală, unde își va petrece o bună parte din zi, dornic să afle cât mai multe lucruri noi. Acasă, primii învățători sunt părinții și bunicii, la grădiniță și școală, educatorul, învățătorul, omul de la catedră cu inima veșnic tânără și cu multă răbdare.

Menirea școlii nu constă doar în înzestrarea elevilor cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci de a stimula calitatea de om, valorificarea abilităților de interrelaționare, de asumare a responsabilităților, de cultivare a capacităților în luarea unei decizii corecte, de descoperire a propriilor interese și aspirații spre formarea școlară și profesională ulterioară. În

esență, școala are rolul de a transfera cunoaștere, de a pregăti tinerii pentru a deveni membri responsabili ai societății.

Menirea școlii nu este numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om. Școala este locul unde se dezvoltă personalități, se desprind comportamente politicoase, utile, locul unde se primește educație și se învață despre viață, societate și lumea înconjurătoare.

Întotdeauna elevii au fost încurajați să participe la concursurile și olimpiadele școlare, pentru a-și valorifica potențialul intelectual. O atenție specială s-a acordat pregătirii elevilor pentru examenele de admitere din clasa a VIII-a, făcându-se nenumărate ore suplimentare de pregătire la materiile de examen, română și matematică. De asemenea, elevii au fost implicați în numeroase activități cultural-artistice, în care s-au pus în valoare și tradițiile și obiceiurile locale, dezvoltându-se simțul artistic, gustul pentru frumos și respectul față de înaintași.

De asemenea, un director competent știe că nu poate realiza nimic de unul singur. Cei care îndrumă zi de zi cu răbdare, înțelegere competentă, deschiși spre ajutor, iertători și muncitori sunt dascălii colectivului de cadre didactice care activează la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș:

- Viorel Chiciudean - profesor Limba și Literatura Română
- Marinela Pop - profesor Limba și Literatura Română
- Florica Melian - profesor Matematică
- Claudiu Roș - profesor Istorie/Geografie
- Simona Savu - profesor Educație Fizică
- Florin Miron - profesor Educație Fizică
- Marcela Turcu - profesor Fizică, Chimie
- Ioana Dumbrăvean - profesor Limba Engleză
- Alina Dan - profesor Limba franceză
- Dorin Scridon - profesor Biologie
- Ioana Petrican - profesor de sprijin
- Nicoleta Manta - profesor Religie
- Sonia Orban - profesor Educație plastică
- Nicoleta Burduhos - profesor Educație muzicală

Profesori pentru învățământul primar:

- Gabriel Zăgrean
- Daniela Baci
- Leontina Pioraș
- Aurora Nalaț
- Mihaela Caspriac
- Ionela Șoș
- Marta Danciu

Profesorii pentru învățământul preșcolar:

- Gabriela Bindea
- Anamaria Bude
- Cornelia Cărhaț
- Mariana Cucuiet
- Orsolya Moldovan
- Alina Pop
- Viorica Timoce

De-a lungul anilor au contribuit la renumele școlii noastre următoarele cadre didactice: Pop Lucreția, Feldrihan Lucia, Mireșan Flora, Zaiț Ilie, Vlăsa Ana, Morar Ana,

Câmpeanu Adriana, Pop Iuliana, Seleușan Mircea, Mândru Lucia, Mărginean Adriana, Berbecar Liliana, Costaru Simona, Vamanu Lenuța, Telcean Dorina.

Un rol important în bunul mers al școlii l-a avut și personalul didactic auxiliar: Mititean Elena, Podaru Ema, Burlă Ramona, Mândru Andra, Pop Anamaria, Pop Roxana, Magoș Ancuța.

Activitatea extrașcolară a completat demersul instructiv educativ aplicat elevilor prin acțiuni la care aceștia participau de obicei cu plăcere pentru că auzeau, vedeau ori desfășurau altceva față de ora de curs. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Privind retrospectiv, mai notăm că școala a acordat o atenție deosebită acestor tipuri de activități prin consilierii săi: Sălăgean Diana, Dumbrăvean Ioana, Manta Nicoleta, Carhat Cornelia, Ilis Alexandra, Petrican Ioana.

A fi dascăl nu este o meserie, este o chemare pentru a împărtăși cu ceilalți idei, știință, dragoste pentru frumos și bine. Dascălii școlii noastre au încercat să atragă elevii într-un demers educativ cât mai variat: proiecte educaționale în școală, județene, naționale, regionale, concursuri din diferite domenii, excursii, voluntariat, activități valoroase și frumoase care să aibă un caracter atractiv la care elevii să participe cu drag. Pe lângă componenta științifică în educație noi trebuie să fim foarte atenți cum modelăm suflete, cum pregătim viitori adulți, ce valori și atitudini le livrăm pentru marea călătorie care înseamnă viața.

La ceas aniversar se cade să mulțumim și celor care ne-au fost alături și ne-au susținut în demersul instructiv-educativ, respectiv Consiliului Local și Primăriei Șieu-Măgheruș, în special domnului primar Sorin Mititean. Datorită susținerii primite toate clădirile aparținătoare Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș, au fost reabilitate și modernizate la standarde europene, optime desfășurării procesului de învățare.

MONOGRAFIA - ȘCOLII ȘIEU-MĂGHERUȘ

prof. inv. prim. Grigore Gabriel Zăgrean

Satul Șieu-Măgheruș face parte din comuna cu același nume și este așezat pe malul drept al râului Șieu, la poalele Dealului Cetății (Hederis), pe DN 17, la o distanță de 24 km de Beclean pe Someș și 15 km față de Bistrița, care este și capitala județului Bistrița-Năsăud.

Primele atestări documentare ale localității sunt din anii 1332-1337, când este menționată sub numele de Monorous sau mai târziu în 1358 sub numele de Monyorus, nume care se pare că a fost primit după locuitorii săi maghiari din vechime și nu după pădurea de alun care se întindea în zona (mogoro=aluna, în limba maghiară).

De-a lungul istoriei a fost sub stăpânirea diferitelor familii nobiliare maghiare, fiind menționat ca atare în diferite documente istorice.

Despre școală găsim primele însemnări în anul 1621, însă însemnări ulterioare nu se mai găsesc, ceea ce înseamnă că educația copiilor a fost neglijată în acele timpuri. Abia în 1787 se dau dispoziții pentru înființarea unei școli sub tutela Bisericii Evanghelice. Reformații și luteranii întrețineau școala, comunitatea evanghelică reformată de aici fiind o filie a celei din Bistrița.

În anul 1830 românii din sat sunt greco-catolici, având și o biserică din lemn, rezidită apoi din piatră începând cu anul 1893 și sfințită în anul 1896 cu hramul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril, iar din anul 1850 se menționează și o școală care funcționa pe lângă biserică.

În anul 1891 în comună există o Școală Primară de Stat care a fost clădită pe un teren luat în bir de la comunitatea reformată. Aici erau obligați să vină și copii de școală din Șieu-Cristur. Populația era formată în majoritate din români (639), sași (241) și evrei (138).

De atunci și până în prezent școală în Șieu-Măgheruș a funcționat, însă cu unele întreruperi, cauzate uneori de vicisitudinile vremii (ex. Primul Război Mondial) sau uneori din lipsa învățătorilor (din diferite motive).

Dacă până în anul 1975 activitățile școlare s-au desfășurat în localul grădiniței de astăzi, începând cu acel an s-a dat în folosință o școală nouă, cu etaj, în care și la această dată funcționează Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș. După anul 2000 școală a fost modernizată adăugându-i-se un corp de clădire nou și un altul cu spații sanitare moderne, fiind o școală gimnazială unde învață elevi din toată comună.

De-a lungul timpului, la Școala din Șieu-Măgheruș și-au desfășurat activitatea didactică o adevărată pleiadă de profesori și învățători dedicați, care prin muncă și dăruirea lor au luminat atâtea generații, și care au rămas în amintirea celorlalți că fiind adevărați dascăli. Mulți dintre aceștia au locuit în Șieu-Măgheruș sau în satele aparținătoare, fiind adevărați stâlpi ai comunității, constituind exemple de urmat pentru toți locuitorii.

Dintre aceștia putem să amintim pe profesorul de limba română Gavril Nicoară, învățătorul Grigore Zăgrean, care a fost timp de douăzeci de ani și director al școlii, soții Flora și Mihai Miresan, profesorul de muzică Vasile Dan, soții Liviu și Jeni Baba, Emil și Nastasia Mariașiu, Ioan și Doina Pop și mulți alții care prin munca și talentul lor au modelat sufletele copiilor și tinerilor de-a lungul anilor.

Și dacă am amintit de acești dascăli minunați, nu putem să nu amintim și de foștii lor elevi care azi au ajuns să fie cunoscuți și recunoscuți prin activitatea lor pe plan județean sau chiar național și care nu au uitat niciodată de unde au plecat și cine le-au fost dascăli.

Aici trebuie să amintim, în primul rând, pe profesorul universitar doctor Ioan Cristurean, născut pe Valea Măgherușului și care a urmat clasele primare la școala din sat (avându-l ca învățător pe Grigore Zăgrean) și apoi gimnaziul la Șieu-Măgheruș și care a ajuns șef de catedră la Facultatea de Biologie București și apoi director al Grădinii Botanice,

publică patru cărți și peste două sute de lucrări de specialitate, fiind cunoscut în țară și străinătate pentru activitatea lui științifică. De asemenea, amintim pe Doctorul în Filologie Grigore Rusu, și el născut pe Valea Măgherușului și absolvent al gimnaziului din Măgheruș, care ajunge Cercetător Principal la Institutul de Lingvistică din Cluj-Napoca, făcând cunoscute tainele limbii române la sute de studenți și participând la numeroase conferințe și congrese în țară și străinătate. Am mai putea aminti și pe sportivul și antrenorul Dumitru Pop, pe medicul Maria Stanciu (n. Oltean) și Ioan Sigmirean, profesorul Ioan Benedec și mulți alții care prin muncă și prestigiul lor au dus mai departe renumele școlii măgherușene.

Eu am terminat Liceul Pedagogic și am devenit dascăl la îndrumarea familiei și având ca model pe bunicul meu din partea tatălui, învățătorul emerit Grigore Zăgrean, al cărui nume îl port cu mândrie și eu și a cărui amintire o păstrez vie și astăzi în suflet, ca pe o comoară neprețuită.

În anul 1990, după experiență dobândită ca învățător în mai multe localități din județul nostru, am devenit învățător titular la Școala Generală din Șieu-Măgheruș, o dorință mai veche a mea și a familiei mele deopotrivă. Aici, am devenit coleg de catedră cu unii dintre foștii mei dascăli, cum ar fi învățătorul Mihai Miresan și soția acestuia, profesoara Flora Miresan (care avea și funcția de director la vremea respectivă), profesorul Vasile Dan, educatoarea Minerva Arotăriței și mulți alți dascăli tineri și la început de drum la fel ca mine.

Dintre tinerii colegi care își începeau și ei atunci cariera didactică în această școală vreau să-i amintesc pe Florica Melian (fosta Aluas) care este și azi profesoară de matematică, Adriana Câmpeanu (fosta Panait) profesoară de sport – azi pensionară, Viorel Chiciudean - profesor de limba română, Iuliana Pop - profesor de biologie, învățătoarea Ionela Sos (fostă Kincses), profesorul Adi Ardelean și învățătoarea Lucreția Pop care, din păcate, nu mai sunt printre noi și multe alte cadre didactice cu care formăm un colectiv tânăr și plin de entuziasm.

În perioada imediat după Revoluție clasele de elevi erau numeroase, iar în Șieu-Măgheruș, Arcalia și Chintelnic existau școli cu clasele I-VIII. De asemenea, erau școli cu clasele I-IV în Valea Măgherușului, Podirei, Sărățel și Crainimat având un număr de 15 învățători și cam tot atâți profesori. Încet-încet, numărul de elevi a scăzut semnificativ, ajungându-se azi să existe la Șieu-Măgheruș o singură școală gimnazială la nivelul întregii comune (elevii făcând naveta din toate satele aparținătoare), iar școli primare doar în Arcalia și Crainimat (și acestea cu clase simultane).

Începând cu anul 1990, anul venirii mele în această școală, dintre elevii care au frecventat cursurile Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș s-au ridicat și remarcat o serie de elevi care au devenit la rândul lor profesori, ingineri, medici, profesioniști în adevăratul sens al cuvântului, care au dus mai departe faima învățământului din comuna noastră și numele dascălilor din această școală. Astfel, putem să-i amintim pe Ionela și Anamaria Crăciun, Simona Rus, Marius și Utu Burzo, Paul Rus, Ana și Iulia Dan, Larisa Timbolmas, Nicu Pioras, Maria Ropan și mulți alții pe care poate i-am uitat și cu care ne mândrim.

Astăzi, colectivul de cadre didactice de la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș este un colectiv unit și omogen, din care fac parte atât profesori cu un grad ridicat de experiență, precum și profesori la începutul carierei lor didactice, dar care duc mai departe, sub conducerea distinsei profesoare Marcela Turcu, directorul instituției, renumele școlii măgherușene.

O ALTĂ „ȘCOALĂ ALTFEL”

prof. Roș Claudiu Ciprian

Comuna Șieu-Măgheruș este așezată în lungul văii Șieului, în aval de confluența cu Bistrița Ardelenească, fiind compusă din șapte sate Sărățel, Crainimăt, Arcalia, Șieu-Măgheruș, Valea Măgherușului, Chintelnic și Podirei.

De unul dintre aceste sate, Sărățel, se leagă și existența mea, când în 1977 familia Pionovski, „descăleca” aici venind din ținutul Zorenilor, azi comuna Sânmihaiul de Câmpie.

În aceste condiții, mi-am început cariera de șoim al patriei, sub atenta supraveghere a tovarășei educatoare Tanco Leontina, apoi cea de pionier sub ocrotirea tovarășelor învățătoare Pop Rozalia și Mitrofan Claudia (1987).

Am urmat cursurile Școlii Gimnaziale Nr. 1 Bistrița, apoi a Liceului Liviu Rebreanu – profil Istorie-Științe Sociale.

În 1995 părăseam temporar Ardealul pentru a urma cursurile Facultății de Istorie-Geografie din cadrul Universității Ștefan cel Mare din Suceava.

Dumnezeu, mintea și norocul îmi hotărăsc, în anul 1999, să devin profesor titular la Școala Generală cu clasele I-VIII din Șieu-Măgheruș, la catedra de istorie-geografie, devenită vacantă în urma pensionării doamnei profesoare Flora Mireșan (Acolo unde vă aflați în ceruri, vă mulțumesc din nou pentru încurajare și încredere).

Și te întrebi... oare, omul alege locul sau locul îl alege pe om? Eu cred că ambele variante sunt corecte.

Cert este că, începând cu 1999, am început o nouă perioadă a vieții, cea de profesor - o perioadă de dezvoltare personală și profesională de implicare profundă în pregătirea numeroaselor generații de elevi care s-au succedat până în prezent.

Atunci când ești membru al comunității locale, implicarea și responsabilitatea ating cote mult mai înalte, viața cotidiană fiind influențată de contactele, discuțiile, întrevederile pe care le ai cu cetățenii comunei.

Azi, școala asigură un confort sporit, atât profesorilor, cât mai ales elevilor, însă situația nu a fost întotdeauna la fel.

În următoarele rânduri o să amintesc câteva aspecte, situații speciale pe care astăzi le comentăm cu umor sau indignare, noi, unii dintre profesorii rămași în activitate, la revederile cu foștii elevi și care nu a afectat calitatea actului educativ, nici pentru profesori, nici pentru elevi.

În primii ani mi-am exercitat activitatea doar la școala „de centru” din Șieu-Măgheruș, unde veneau elevi din Șieu-Măgheruș, Crainimăt, Valea Măgherușului și Sărățel. Cei din Chintelnic făceau naveta la Chiraleș, iar cei din Arcalia aveau structură proprie.

Iarna ambientul era asigurat de niște sobe de teracotă care alimentate cu lemn „verde”, uneori chiar plop umed, produceau mai mult fum decât căldură, încât orele se desfășurau mai mult cu geamurile deschise, însă rar cineva se plângea de condiții.

Nici distanțele nu erau un obstacol, mulți elevi venind pe jos la școală, în special cei din Crainimăt și Valea Măgherușului. În zilele în care reușeam să vin cu mașina, un Golf II „îndesam” câte 5-6 elevi norocoși, restul continuând pe jos cu „bujori în obrăjori” nesocotind că temperaturile negative le-ar putea opri dorința de a ajunge la școală. Spun aceste lucruri, pentru că azi acei elevi sunt părinții elevilor noștri care se bucură de transport gratuit.

O perioadă atractivă și plină de pitoresc începe cu 2002, când după o scurtă perioadă de directorat, am început să profezez și la școala Arcalia, una din cele mai interesante locații de învățământ. Drumul spre școală pornea din Halta Arcalia-CFR, continuând peste râul Șieu cu o punte pietonală, ca cele din povești, de sub care te așteptai să iasă zmeul, care de fapt nu era decât un cetățean căzut printre scândurile lipsă. Drumul înspre și de la punte era de fapt o

cărare care te obliga să ai încălțăminte de „schimb” sau „all-seasons”, plină de praf vara și de tină, cum zic ardelenii, când plouă. Azi, locul acestei punți este luat de un modern pod rutier.

Clădirea în care funcționa școala era compusă din 7 camere, fiind o casă de tip săsesc, cu podele de lemn sub care se afla o pivniță râvnită de mulți localnici (pentru a depozita murături) dar și mici vietăți specializate în arta „ronțăitului”.

În fundal se poate vedea vechea clădire a școlii. Investițiile erau, oarecum blocate, însă după ce terenul și clădirea au fost cumpărate de primărie de la urmașul sașului, clădirea a fost demolată și ridicată o incintă școlară nouă. Sursa de apă era o fântână, plină cu nitrați, din curtea umbrată de trei nuci seculari care asigurau un confort sporit vara, în special, în timpul festivităților de premiere.

De la stanga la dreapta: Pop Iuliana, Breșfelean (Roș) Melania, Turcu Marcela - director coordonator, Sorin Mititean - primar, Mazăre Codruța, Kerekeș Orsolya, Roș Claudiu - profesor coordonator

Acea situație, care pentru generațiile de azi par desprinse din cărțile de povestiri istorice, nu a împiedicat implicarea activă a profesorilor, elevilor și părinților în procesul de educație, ducând la atingerea unor rezultate școlare remarcabile. La aceste rezultate a contribuit și subsemnatul în calitate de profesor, director și apoi profesor coordonator. Mai mult, aici mi-am întâlnit și viitoarea soție - profesoara de limba română Breșfelean Melania Iulia.

Situația școliiilor s-a schimbat începând cu 2004, când primar al comunei Șieu-Măgheruș a fost ales Sorin Mititean, care împreună cu Consiliul Local al comunei au acordat o atenție sporită modernizării sistemului educațional.

Cu toate că populația comunei a crescut de la 3700 locuitori în 2011 - la 4750 locuitori în 2021, numărul de elevi a scăzut (ex. 540 în 2014, respectiv 411 în 2023) din diferite motive, primul fiind transferul la școli din Bistrița datorită schimbării locului de muncă al părinților. Principala consecință fiind desființarea unor structuri - Școala Primară Sărățel, Chintelnic, Podirei, Școala V-VIII Acalia.

Azi îmi aduc aminte cu drag și încântare de generațiile pentru care am fost și profesor-diriginte, generații alese, modelate de învățătorii Pop Lucreția (R.I.P.) și Zăgrean Gabriel, dar și de alți elevi, care prin carierele lor de azi fac cinste școlii.

Urmărind chipurile lor din pozele păstrate, îmi aduc aminte de mulți elevi care ne-au bucurat și încântat prin dăruire și respect: Banc Ligia, Frențiu Mihaela, Mândru Andra, Tomșa Vasilică, Tomșa Violeta, Ruș Victoria, Buta Raul, Rodilă Paul, Rusu Paul, Mititean Manuela, Bogdan Alexandra, Cozac Adrian, Pop Cristina, Pop Damaris, Voievod Claudia, Muntean Oana, Ciliboai Andrei, Roșu Daniela, Țimbolmaș Larisa, Pioraș Nicolae, Țimbolmaș Laurențiu, Ciocan Andreea, Ropan Maria, Zăgrean Darius, Zăgrean Bianca, Motogna Alina, Munten Paul, Vălean Bianca, Vălean Vlăduț, Cristurean Liviu, Cristurean Dănuț, Pătraș Roxana, Briciu Gilda, Bancu Raul, Moldovan Miriam, Rusu Patricia, Zăgrean Cătălin, Bozga Diana, Bozga Daria, Burduhos Daniela, Cherhaț Paula, Vaum Sarai, Bretfelean Silviu, Nedelca Andrada, Lăcătuș Iazmina, Șimon Jason, Tătar Niculina, Dan Anamaria, Dan Iulia și multi alții pe care memoria nu îi mai poate selecta din cele 24 de generații ce ne-au trecut pragul școlii.

În 1999 Comisia metodică a profesorilor era formată din: Dan Vasile, Melian Florica, Chiciudean Viorel, Panait Adriana, Pop Iuliana, Pop Monica, Neagoie Ana, Chiuzan Cornel, Zaiț Ilie, Muntean Lucian, Horvath Timeea și Mititean Lenuța în calitate de secretar.

Ulterior corpul profesoral a suferit schimbări pe fondul pensionării unor colegi întregindu-se cu noi titulari: Dumbrăvean Ioana, Turcu Marcela, Manta Nicoleta, Dan Alina, Pop Marinela, Scridon Dorin și Savu Simona.

În final am să las loc unei prezentari a unei eleve care dovedit că perseverența în muncă, conștiinciozitatea și încrederea în sine, pot duce la atingerea idealurilor propuse.

Alexandra-Susana Amarandei

Numele meu este Alexandra-Susana Amarandei, însă înainte de căsătorie numele meu era Alexandra-Susana Bogdan. M-am născut în Bistrița, unde am și locuit primele luni de viață, însă ulterior m-am mutat împreună cu familia la Arcalia.

Arcalia, sat al comunei Șieu-Măgheruș, din județul Bistrița-Năsăud, a fost locul în care am copilărit, am învățat, m-am dezvoltat, locul în care am devenit adolescentă și ulterior adult.

Locul copilăriei mele poartă, chiar și în prezent, denumirea de „acasă”, deși nu e locul în care trăiesc propriu-zis, în Arcalia evadez mereu atunci când totul în jurul meu devine gălăgios, în Arcalia îmi redescopăr sinele și învăț din nou să mă bucur de prezent și de viață.

Acest sat, oarecum ascuns de ochii străinilor, a pus primele cărămizi în construcția viitorului meu. Am studiat la Școala Generală Arcalia, de la clasa a I-a până pe clasa a VIII-a. Profesorii pe care i-am avut mi-au transmis pasiunea pentru anumite subiecte, au devenit exemple pentru mine și m-au ajutat să îmi modelez personalitatea. În Școala Generală din Arcalia am început să iubesc istoria, literatura și limbile străine. Am fost o elevă bună și am excelat în toate disciplinele, însă cele trei discipline enumerate mai sus fac parte din pasiunile mele și în prezent.

Ulterior, liceul l-am făcut la Colegiul Național „Liviu Rebreanu” în Bistrița, profilul filologie, unde am avut șansa de a aprofunda disciplinele anterior menționate. Familia mea avea o situație financiară modestă, astfel că am fost mereu conștientă de importanța studiului în crearea unui viitor diferit. De aceea, la liceu am fost la fel de implicată ca în școala generală. Am fost, de asemenea, o elevă bună, am participat la concursuri școlare, am făcut parte din corul liceului, am făcut parte din trupa de teatru a Palatului copiilor Bistrița, am participat la diverse activități extra-curriculare, cu toate acestea continuând în fiecare zi să mă întorc în Arcalia, deoarece în liceu am făcut naveta.

Liceul l-am absolvit cu note foarte bune, dovada făcând-o nu doar nota finală de absolvire a celor 4 clase de liceu, ci și nota finală obținută la bacalaureat (9,78). La istorie am luat 10, la sociologie am luat 10, iar la limba și literatura română am luat 9,35.

După finalizarea liceului, am dat admitere la Academia de Poliție în București, Facultatea de Arhivistică, unde am fost admisă. Am fost studentă a Academiei de Poliție 3 ani.

Academia a fost locul care m-a disciplinat, m-a organizat și datorită căruia am creat prietenii pe viață. La Facultatea de Arhivistică, principalele discipline studiate au fost: istoria românilor, istorie universală, paleografie româno-chirilică, paleografie maghiară, arhivistică și științe auxiliare ale istoriei.

Perioada facultății a fost cea în care am făcut cele mai multe descoperiri cu privire la personalitatea mea și cu privire la o serie de noi pasiuni pe care mi le-am însușit și, ulterior, exploatat până în prezent. Am descoperit arta, muzica clasică, opera, participarea la simpozioane, muzeele, importanța cercetării etc. În facultate am avut parte de o trezire culturală, neuitând însă să mă bucur și de noutățile și oportunitățile venite odată cu vârsta.

După facultate, am început să lucrez ca arhivist în sectorul privat, specializare obținută în urma absolvirii. După un an, la firma la care lucram mi s-a oferit funcția de coordonator al departamentului de arhivare fizică. Am obținut poziția de coordonator de departament la o vârstă foarte tânără și cu doar un an de experiență în domeniu, însă având o dorință mare de dezvoltare profesională, am știut că o să mă descurc foarte bine în funcția obținută, ceea ce s-a și întâmplat. Am coordonat, astfel, o serie de proiecte de arhivare în București și în alte orașe ale României.

În avântul tinereții am căutat, în continuu, oportunități de dezvoltare, iar aceste oportunități s-au ivit în mediul corporatist. Diversele proiecte de arhivare pe care le-am coordonat m-au recomandat, astfel că am primit noi oferte de muncă, iar una din aceste oferte am și acceptat-o, într-o corporație cu profil financiar. În mediul corporatist oportunitatea de migrare între departamente este foarte simplă, iar disciplina muncii mele m-a susținut mereu, aducându-mi mereu noi și noi oportunități de dezvoltare profesională.

În timpul avântului meu profesional am decis că pregătirea continuă și studiul constant sunt foarte importante, astfel că, în timp ce munceam m-am înscris și la facultatea de drept, în București, la Universitatea „Nicolae Titulescu”. Am urmat cursurile Facultății de drept 4 ani.

Am început să aprofundez și o pasiune a mea mai veche, aceea referitoare la limbile străine. Astfel că în puținul timp pe care îl aveam la dispoziție am continuat să învăț engleza, franceza, spaniola și germana. În timp ce viața mea profesională era în plin avânt, la fel se întâmpla și cu viața mea personală. În 2021 m-am căsătorit, astfel transformându-mă din Alexandra-Susana Bogdan în Alexandra-Susana Amarandei.

Tot în 2021, din punct de vedere profesional pentru soțul meu și pentru mine s-a ivit oportunitatea de relocare în Olanda în vederea colaborării cu o instituție europeană, iar într-un moment de curaj am și făcut acest demers. În prezent locuiesc în Olanda, împreună cu soțul meu. Sunt specialist în managementul informațiilor și în continuare învăț noi lucruri în fiecare zi. Acum în repertoriul meu am adăugat și IT-ul, prin limbaje de programare, pe care le învăț în vederea dezvoltării aplicațiilor de management al documentelor, pe domeniul arhivistic. De asemenea, învăț și limba olandeză, urmând cursuri de două ori pe săptămână, adăugând astfel și olandeza în lista limbilor străine pe care le vorbesc.

În Olanda fac și muncă voluntară pentru comunitatea românilor. De un an și jumătate predau în weekenduri limba română la Școala Românească din Haga și la Școala Românească din Amsterdam copiilor români, care locuiesc și învață în Olanda.

De asemenea, de un an și jumătate fac parte și dintr-un grup, numit Growing Together, unde creez împreună cu o mică echipă de români dedicați și un grup de psihologi, programe pe diverse teme de dezvoltare personală pentru românii din diaspora.

Am multe planuri pentru viitor, atât din punct de vedere personal, cât și din punct de vedere profesional. Îmi doresc în continuare să învăț lucruri noi, plănuiesc în viitorul foarte apropiat să mă înscriu la un masterat în Olanda, iar toate aceste lucruri din viața mea recunosc că le datorez locului din care am plecat, locului în care am crescut și studiat, locului în care trăiește familia mea. Locul care prin esența lui poartă denumirea de „acasă” în sufletul meu, indiferent de țara străină în care aș locui.

MATEMATICA ESTE LIMBAJUL UNIVERSAL AL MEDIULUI NOSTRU

prof. Melian Florica Elena

Sunt titulară la Școală Gimnazială Șieu-Măgheruș din anul 1990. Am ocupat funcția de director al acestei școli în perioada 1997-2001.

De-a lungul carierei mele am încercat să transform acest obiect de studiu greu abordabil într-o bucurie și un spectacol al inteligenței în forme și numere. Chiar dacă am întâmpinat momente dificile și greutăți, am avut puterea și curajul să merg mai departe pentru a-mi îndeplini adevărată vocație: aceea de a preda și de a schimba percepția copiilor asupra matematicii.

După 34 de ani petrecuți în această școală, este o mare împlinire să îmi revăd foștii elevi. Am fost dirigintă la 8 generații de elevi din această școală. Consider că sunt un om apreciat și respectat în comunitate atât de părinți cât și de copii. Este și o mai mare satisfacție când aceștia îmi transmit că și-ar dori să fiu dirigintă și profesor la clasă pentru copiii lor.

De-a lungul anilor am încercat să îmbin educația cu învățarea pentru ca elevii să știe să se comporte în societate. Pe lângă cunoștințele dobândite la școală, aceștia trebuie să beneficieze de o anumită educație, să se adapteze la o anumită situație și să aibă abilitatea de a înțelege consecințele acțiunilor sale. De aceea, Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș le-a oferit elevilor profesori calificați și condiții de studiu pe măsură.

Am influențat viața elevilor și dincolo de băncile școlilor. Sunt o persoană deschisă atât ca profesor cât și ca om și vreau să îi educ în continuare prin puterea exemplului. Pentru a educa și forma un copil, acesta trebuie să ai aibă un model bine definit de urmat în viață. În primii ani de școală copiii își modelează caracterul și abilitățile după profesorii pe care îi întâlnesc și pe care doresc să îi impresioneze. Ei fac acest lucru prin intermediul disciplinei predate de cadrul didactic. Dorința lor de a învăța mai bine la matematică și de a se „lupta” cu știința cifrelor a fost influențată și de atitudinea mea ca profesor.

Încă din clasa a V-a am văzut cum elevii au o anumită frică și rețineră față de matematică. Ei au aflat încă de atunci că este o disciplină cu un grad de dificultate mai mare decât alte materii, posibil cea mai dificilă din școală. Bineînțeles că această atitudine s-a propagat și asupra mea.

Consider că un cadru didactic și-a dus la final misiunea atunci când află că elevii săi au devenit oameni de nădejde ai societății și că ocupă funcții onorabile: profesori, doctori, ingineri, preoți, economiști etc., dar și muncitori responsabili atât în România cât și în alte țări din lume. Ca profesor de matematică, am amintiri deosebite despre școală. Motivația de a veni la serviciu și a lucra din greu a fost amplificată de rezultatele foarte bune pe care le-au obținut copiii, de relațiile de prietenie create între colegi și de mândria de a face parte din acest colectiv.

Elevii mei au participat de multe ori la Concursul de Matematică Grigore Herinean unde au obținut mereu premii și mențiuni, la Olimpiada de Matematică și la Olimpiada Satelor, fapt ce dovedește că acolo unde este pasiune, muncă și dedicație, vor fi rezultate pe măsură. De asemenea, majoritatea premianților acestei școli au optat spre licee cu profil real. Prin urmare, matematica nu reprezintă o materie imposibilă pentru un elev conștiincios.

M-am ocupat și de elevii cu rezultate modeste la învățătură, care din clasa a V-a și până în clasa a VIII-a au progresat, au ales școli profesionale, le-au terminat și îi întâlnim ca ospătari, bucătari la restaurante, ca mecanici auto, sudori, electricieni.

Un profesor bun conștientizează impactul pe care îl are în viață elevilor săi și influența pe care aceștia o vor simți mulți ani după ce vor părăși sala de clasă, reușind astfel să treacă mai departe de numere în mintea și în sufletul acestora. În ziua de azi fiecare elev își dorește un automobil cu mulți cai putere, tehnologie performantă dar nu se gândește că înainte să le stăpânească, acolo este foarte multă matematică. Ca profesor de matematică ai multe posibilități ca să explici pentru ce faci un lucru.

PUNTE PESTE TIMP

prof. Marinela Ionela Pop

Arcalia (în dialect săsesc Kallesdref, în germană Kallesdorf, în maghiară Arokalja) este un sat în comuna Șieu-Măgheruș, din județul Bistrița-Năsăud, la 17 km de municipiul județului, renumit pentru parcul dendrologic ce se extinde pe o suprafață de aproximativ 16 ha, dar și pentru hărnicia oamenilor care locuiesc aici.

Cine a ajuns odată în acest sat a remarcat gospodăriile arcălenilor ce transmit din generație în generație respectul pentru muncă, fie crescători de albine sau de ovine, toți poartă în sufletul lor mândria apartenenței la o comunitate.

În Arcalia trăiește și o importantă comunitate de romei. Locuiesc pe ulița de sus, pe strada Viilor (sau, cum ar zice altul, pe strada iubirii). Unii lucrează, sunt harnici, dar majoritatea o duc greu și conviețuiesc cu români de religii diferite: penticostali și ortodocși, păstrători de credință și de demnitate. Spre cinstea enoriașilor din Arcalia, aici există o bisericuță din lemn, veche de vreo trei secole, îngrijită și conservată spre a fi ferită de vicisitudinile vremurilor.

Castelul din Arcalia, spre cinstea celor de aici, a rămas în picioare și după vandalizările de după 1947. Este vechi de câteva secole. Se spune că, zile întregi au ars cărțile dintr-o bibliotecă uriașă, cuprinzând tratate de medicină, botanică, filofarmacie. Acum, complexul se află sub ordinea Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, fiind îngrijit de o vrednică urmașă a arcălenilor, doamna Elisabeta Mișuț. În incinta clădirii se desfășoară o serie de simpozioane științifice, conferințe, seminarii, cursuri de vară, ce aduc în liniștea satului agitația orășenilor.

În ciuda vicisitudinilor vremurilor, a schimbărilor sociale și politice prin care a trecut această comunitate a reușit să păstreze vie și la loc de cinste respectul pentru educație, pentru ceea ce se numește ȘCOALĂ, cea care le-a oferit posibilitatea de a-și depăși condiția, de a visa la o lume mai bună.

Am ajuns în acest sat liniștit de pe malul Șieului în anul 2001, profesoară tânără de limba și literatura română cu emoție în suflet și cu avântul tineresc, care m-a determinat să împărtășesc primilor mei elevi nu numai noțiunile unei curricule deseori greoaie, ci mai ales valori morale și civice: patriotism, cinste, sinceritate, onestitate, punctualitate, simț de răspundere. Începuturile mele de dascăl au fost un amestec inedit de adaptare la condițiile precare în care se afla clădirea Școlii Gimnaziale Arcalia, dar și de dorința de schimbare în bine pentru acei copii, care meritau din plin dreptul la educație. Am avut onoarea de a face parte dintr-un colectiv unit, dăruit total muncii de dascăl, care a înțeles un adevăr esențial:

„Predarea este și o chemare. Întotdeauna am crezut că, profesorii în calea lor sunt sfinți-îngerii ce își conduc turmele din întuneric” - Jeanette Walls.

Școala Gimnazială Arcalia funcționa, în acel moment în două clădiri. Școala Primară I - IV într-o clădire revendicată, cu un hol friguros și întunecos, cu două săli mici și dotate precar, dar însuflețită și îngrijită de doamnele învățătoare dragi mie: Adriana Mărginean, Ioana Coț, Liliana Berbecar, Dorina Podină și Mihaela Caspriac.

Serbarea de final de an școlar 2016 - 2017

Dăruirea lor m-a făcut să înțeleg din primul moment că învățătorii au darul de a dăruia altora din sufletul lor zi de zi frânturi de viață, ei sunt cei care fac diferența și sfințesc locul, nu sala de clasă ce nu are cele mai bune dotări. Îmi amintesc cu drag de activitățile extracurriculare, de acele serbări școlare desfășurate cu ocazia unor evenimente deosebite: Sărbătorile de iarnă, 8 Martie - Ziua Mamelor, 1 Iunie - Ziua Copilului, Ziua lui Eminescu, 1 Decembrie - Ziua României, pentru care se pregăteau după puterile lor tinerii artiști îndrumați de învățătoarele lor. Marele nostru poet George Coșbuc spunea: „Ca să poți povestii sau cânta copiilor, trebuie să iubești, să cauți să pricepi firea și lumea aparte în care trăiesc, să știi să cobori până la nivelul personalității lor. Trebuie să iei parte împreună cu dâșii la manifestările sufletești, rămânând om mare, să fii cât se poate de copil!”

Școala Gimnazială Arcalia, cu clasele V-VIII funcționa într-o veche casă săsească, cu târnaț din care se intra în fiecare clasă încălzită cu teracote vechi. Am ajuns cu trenul de

Luduș și am trecut o punte peste apă, peste timp în speranța că voi putea insufla elevilor mei dragostea de carte. Treptat numărul de elevi s-a diminuat și clasele V-VIII au funcționat în regim simultan. Am trecut peste greutatea unei navete cu trenul sau cu „ocaziile” (mașini ocazionale) cu care mergeam eu, alături de colegii mei să ne facem datoria. Colectivul didactic al școlii condus, la început de domnul profesor Ilie Zaiț și pe urmă de doamna profesor Marcela Turcu a încercat să lupte pentru condiții mai bune în această școală. Astfel în anul 2009 s-a realizat o clădire primitoare, nouă, cu băi, cu săli de clasă moderne dotate prin sprijinul Primăriei Șieu-Măgheruș.

În această școală am înțeles din plin un adevăr: elevul nu acumulează numai informații și un număr mare de deprinderi și de obișnuințe, ci își formează și dezvoltă capacitatea intelectuală, își formează o multitudine de sentimente, convingeri și atitudini morale. Am predat cu drag copiilor indiferent de etnie sau de religie, am avut generații de copii buni și foarte buni, respectuoși și cu bun simț, pentru ale căror reușite m-am bucurat peste timp.

Făcând o punte peste timp, aș vrea să evoc câteva momente dragi mie care mi-au rămas în sufletul meu pentru totdeauna. Am susținut în această școală toate inspecțiile pentru obținerea gradelor didactice, inclusiv cea de gradul I, pentru care am avut mari emoții. Toate au trecut... precum frunzele de toamnă, dar au rămas zâmbetele sincere ale unor copii care au participat la amenajarea unui mini muzeu în incinta școlii, dar și la punerea în scenă a unei șezători prin care am dorit să-i aproprie de obiceiurile și de tradițiile românești. Serbările școlare pe care le-am organizat au fost momente de maximă bucurie atât pentru copii cât și pentru părinții lor, care au fost mândri să își vadă odrazdele îmbrăcate în costume populare. Am vrut să aduc lumină în sufletul copiilor, să dau aripi imaginației, entuziasmului și să rămână peste ani cu amintiri dragi.

HAI LA SEZATOARE!

Ninge linistit..... Fulgi albi amintesc de vremurile de odinioara, vremuri de poveste, vremuri in care poposeam pe genunchii bunicilor intelepti si blanzi. Din fusul bunicii firele moi se desfaceau incet depanand amintirile dragi, pe care noi nepotii incercam sa le intelegem.

Multe din obiceiurile romanesti sunt, din pacate, doar amintiri, insa noi elevii clasei a VII-a ne-am dorit sa reinviem, dupa puterile noastre, obiceiul sezatorii traditionale. Astfel am reusit sa ne intoarcem in timp si sa surprindem frumusetea simpla si emotionanta a vremurilor de mult

Din revista scolii noastre
Nr. 3 nov. - dec. 2010

Fac cinste comunității din Arcalia și implicit școlii foarte mulți dintre elevii mei, cum îmi place să îi numesc, au o meserie, sunt oameni vrednici: Alexandra Bogdan - Academia de Poliție Alexandru Ioan Cuza București, Verhon Cristian - Universitatea tehnică Cluj-Napoca, Vaida Darius - Facultatea de fizică și sport, Muntean Oana - Facultatea de

Istorie și Filosofie, masterant în psihologie juridică, Pop Damaris, Pop Daniela, Roșu Daniela, Muntean Dorin, Muntean Paul.

Vaida Darius

Muntean Oana

Verhon Cristian

ȘCOALA ESTE LOCUL CARE MĂ DEFINEȘTE CA OM

prof. Dumbrăvean Ioana

Mi-am ales meseria de dascăl în ideea de a da dovadă de iscusință, talent, răbdare și multă dăruire, făcând o pasiune pentru munca cu copiii, dar și pentru munca în echipă alături de ceilalți colegi și totodată oameni de la care pot învăța continuu, la fel de dornici ca și mine să împărtășească propriile cunoștințe. Unui elev îi rămâne întipărit în minte atât portretul fizic cât și cel moral al unui profesor îndrăgit și apreciat, ce știe să își apropie cu căldură umană elevii. Profesoratul nu e una din acele meserii pe care le practici pentru bani sau pentru faimă iar un pedagog înnăscut nu se dă uitării de generații întregi datorită respectului său față de meserie și datorită implicării sale sufletești. Un dascăl adevărat este precum o lumânare - arde pentru a-i lumina pe alții.

Mi-am început activitatea în această școală în toamna anului 2001. Îmi amintesc ca și cum ar fi fost ieri, prima zi de școală, când ca tânără profesoară am pășit pentru prima dată pe porțile unei școli: Școala Generală Șieu-Măgheruș (care abia ulterior a devenit școală gimnazială). Era a doua primă zi de școală ca elev: o mulțime de gânduri îmi străbăteau mintea iar emoțiile îmi dădeau ghes cu strășnicie.

Rândurile acestea reflectă sămburele dorinței de a exprima ceea ce am simțit și trăit în această școală timp de aproape un sfert de secol; reprezintă dedicația și implicarea cu care mi-am pus amprenta asupra numeroaselor generații deosebite de elevi cu care am avut bucuria de a munci, la educația cărora am contribuit alături de colegii mei, cadrele didactice de la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș. Colegi alături de care am trăit nenumărate clipe minunate și deosebite, de la care mereu am avut ceva de învățat. În cadrul acestui colectiv am observat că în fiecare zi avem șansa de a învăța ceva nou și că fiecare persoană este unică și specială și are ceva de oferit.

În anul 2001, la sosirea mea în școală director al școlii a fost numit profesorul Roș Claudiu, tânăr cadru didactic, harnic, muncitor, ambițios, plin de elan și entuziasm. Apoi a urmat profesorul Chiciudean Viorel - dascăl de limba română având experiență la catedră cât și o exprimare pe măsură, apoi la scurt timp profesorul Zăgrean Gabriel, un om pragmatic cu o fire calmă și un simț al realității bine dezvoltat. În 2004 am avut bucuria de a primi în școală o nouă colegă și totodată un nou director în persoana doamnei profesoare Turcu Marcela (un om cald, sufletist, cu o inimă mare, fiind un liant în viața școlii dedicându-se trup și suflet carierei de dascăl și care s-a implicat mereu în problemele școlii) fiind alături de noi dascălii și elevii Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș timp de mai bine de două decenii, la bine și la greu și ajutându-ne să devenim un întreg și să depășim orice obstacol, gășind rezolvare la orice problemă ivită.

În anii petrecuți la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș, am îndrumat multe generații de elevi, atât ca dirigintă cât și ca profesor, copii de care m-am atașat foarte mult, cu care mai țin legătura chiar și acum după atâția ani. Atât eu cât și colegii mei suntem mândri de rodul muncii noastre, deoarece mulți elevi au urmat cariere foarte frumoase și s-au realizat în viață.

Împreună cu cadrele didactice de la școală și cu elevii mei am organizat și participat la diverse activități instructiv-educative, cum ar fi: excursii școlare, activități de voluntariat, serbări, referate, proiecte educative (POCU, ACTOR, etc. - unde alături de colega mea prof. Pop Marinela am realizat mini proiectul intitulat „Tradiții și obiceiuri românești”) dar și concursuri interșcolare (unde am participat cu scenete pe care le-am scris și regizat, scenete pe care copiii le-au adorat și în care s-au implicat deplin, simțindu-se adevărați actori pe scenă și trăind la intensitate maximă fiecare replică). De asemenea excursiile în care am fost cu elevii ne-au apropiat foarte mult, m-au ajutat să îi cunosc mult mai bine și au reprezentat un timp de calitate petrecut alături de copii. Am fost implicată și în alte activități școlare și

am participat la activități cum ar fi: responsabil de comisii metodice, lecții deschise, cercuri pedagogice, parteneriate precum și susținerea gradelor didactice definitivat, gradul II și gradul I.

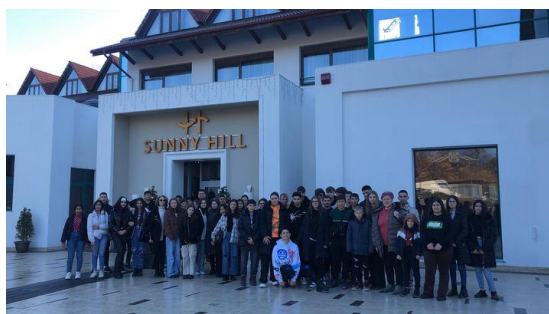
După câțiva ani, pentru întregirea catedrei, pe lângă orele de la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș, am predat pentru o vreme și la Școala Gimnazială Arcalia, școală care funcționa pe vremea aceea într-o casă veche, săsească. O școală modestă, dar cu niște copii atât de minunați, sinceri și fericiți că aveau unde și de la cine învăța. După câțiva ani, vechea școală a fost dărâmată, bătrânul nuc din curtea școlii tăiat și o nouă școală a luat locul celei de odinioară, școală care, la fel ca cea bătrână de cândva, își primea și ocrotea tinerii învățacei.

O altă școală de pe raza comunei în care am avut ocazia să poposesc a fost școala de la Crainimăt, școală unde erau și unii copii diferiți. Ajunsă acolo, cu ajutorul doamnei învățătoare, după un anumit timp și după multă muncă depusă și perseverență, precum și după un set de reguli bine stabilite dar și afecțiune, am reușit să îi înțeleg mai bine pe copii și să mă apropiez de ei. Astfel lucrurile au început să intre pe un făgaș firesc și benefic pentru elevi.

Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș a rezistat la bine și la greu încă din 1975, a fost mereu acolo primindu-și elevii cu brațele deschise. Desigur că anii și-au pus amprenta asupra bătrânei școli astfel că și ea a avut parte de reparații și renovări, iar după anul 2000 școala a fost modernizată adăugându-i-se un corp de clădire nou și un altul cu spații sanitare moderne, fiind o școală gimnazială unde învăța elevi din întreaga comună. În anul școlar 2022-2023 s-au amplasat și panouri solare pe școala noastră, lucru pentru care suntem foarte fericiți. Începând cu anul 2023 în sălile de clasă au fost montate table interactive, extrem de utile în procesul instructiv-educativ, orele devenind mult mai atractive, procesul de învățare al elevilor fiind mult simplificat.

Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș, școala noastră, își duce mai departe traiul tihnită și neclintită (ca și cum ieri ar fi azi și azi ar fi mâine), purtând cu sine poveștile atâtor dascăli și elevi care i-au trecut pragul, și care o să i-l treacă și pe viitor, păstrând ca o amprentă în sufletul și în adâncul ei dorințele, ambițiile, strădaniile și reușitele atâtor suflete dornice de perseverență și împlinire.

Pot să concluzionez prin faptul că voi continua să profesez cu aceeași pasiune pe parcursul anilor următori, iar aceste rânduri din viața unui dascăl sau a unor generații sunt doar un licăr, un crâmpel, o clipire, o fărâmă de împlinire și bucurie sufletească care te împresoară zi de zi, pe care am încercat să le zugrăvesc în doar câteva cuvinte.

LIMBA FRANCEZĂ – O LIMBĂ PRIETENĂ ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

prof. Dan Alina

„J’ai appris l’italien pour parler au pape, l’espagnol pour parler à ma mère, l’anglais pour parler à ma tante, l’allemand pour parler à mes amis, et le français pour me parler à moi-même.”

Charles Quint

În contextul globalizării și alinierii României la standardele culturale europene, catedra de limba franceză a avut mereu și are în continuare preocupări sporite în promovarea limbii franceze în școala și comunitatea noastră. Atât în orele efective la clasă, cât și în activitățile extracurriculare de specialitate, am urmărit să insuflu elevilor mei mai cu seamă, dar și părinților lor, comunității noastre ideea și faptul că „cine știe mai multe limbi, trăiește mai multe vieți”, în sensul că învățarea unei limbi străine nu este doar o problemă lingvistică ci și o problemă de cultură, de viață însăși. În aceeași idee, învățrea limbii franceze nu mai este o problemă de opțiune, ci de necesitate.

„Ziua limbilor europene” sărbătorită în fiecare an pe data de 26 septembrie este un prilej de a promova plurilingvismul și, în special, promovarea învățării limbii franceze, atât în cadru organizat: școală, ONG-uri, proiecte și programe regionale, naționale și internaționale, cât și individual, personal, de-a lungul întregii vieți. Astfel am derulat proiecte precum „Un journée pas comme les autres” cu activități diverse precum: prezentări power-point, audiții sau vizionări de cântece, poezii, povești, filme tematice sau artistice, expoziții tematice, coloriaje, crearea de ecusoane tematice din materiale diverse, elaborarea de pliante, afișaje tematice în clasă sau pe holurile școlii, articole pentru revista școlii, albume foto, portofoliul temei.

La Journée Internationale de la Francophonie - Ziua Internațională a Francofoniei

O sărbătorim cu bucurie ca în fiecare an! **„Bonne Fête!”**

Nu întâmplător această zi coincide cu cea a Fericirii... „La Journée Internationale du Bonheur”

„Săptămâna francofoniei” – care se sărbătorește în fiecare an și care cuprinde ziua de 20 martie, „La journée internationale de la Francophonie” este iarăși o ocazie deosebită de a realiza activități diverse care să promoveze francofonia în școlile noastre. Sub deviza „On écrit sur les murs le nom de ce qu'on aime” am organizat cu această ocazie: audiții muzicale, recitaluri de poezie, prezentări „power-point”, dramatizări, expoziții de desene sau materiale tematice, concursuri și portofolii tematice, etc. Mănați de aceeași dorință de a transmite elevilor dragostea și respectul pentru cunoașterea și promovarea studierii limbii franceze, am conceput împreună cu elevii mei, „Dossiers thématiques”, ce cuprind teme de gramatică, fonetică, vocabular, comunicare, cultură și civilizație franceză într-o manieră inedită, cu materiale tematice diverse, atât ca formă cât și ca și conținut. Exemple „Mon petit livre de Noël” – „Cărticica de Crăciun”. Cartea abordează sărbătoarea Crăciunului la francezi, atât din perspectivă religioasă, dar și tradițională. Acest „dossier thématique” face parte din ciclul unui portofoliu tematic mai amplu, intitulat „Les fêtes en France” material care abordează toate marile sărbători ale francezilor, într-o manieră complexă, ce include, data sărbătorii, descrierea și semnificația ei, cum se sărbătorește ea, cântece sau poezii pe tema sărbătorii, coloriaje tematice, quizz-uri, jocuri lingvistice, rebusuri etc.

La nivelul școlii am propus cursul opțional „Le français par la Bande dessinée”, care a fost și este și în prezent o plăcere pentru elevi, lectura este mult mai accesibilă și mai ușor de parcurs.

„Ce qui est formidable en bande dessinée c'est que le lecteur peut arrêter le temps, contrairement au cinéma...” - Jean Giraud dit Moebius, auteur de bandes dessinées

„Un petit dessin vaut mieux qu'un long discours.”

Cursul opțional „Le français par la BD” este o sursă bogată de luat în seamă pentru motivarea elevilor de a descoperi limba franceză

într-un mod creativ și practic și de a evidenția creativitatea copiilor prin realizare de scenarii într-o limbă străină.

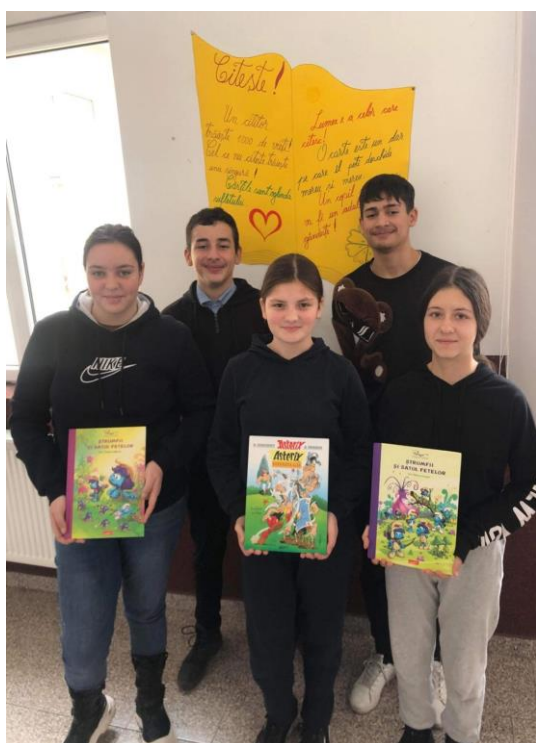
Banda desenată este un document care permite înțelegerea globală (desen, elemente grafice) și detaliată (replici). Elementele textuale sunt scurte și accesibile, ceea ce facilitează procesul de învățare.

Elevii dobândesc cunoștințe noi de vocabular și gramatică pe seama textelor din benzile desenate, propuse de către profesor sau create de ei. Activitățile de învățare vor fi concepute într-o manieră ludică, lucrând cele patru competențe generale, punându-se mai mult accentul pe înțelegerea unui document scris și producerea de scurte mesaje scrise. Prin banda desenată se urmărește implicarea afectivă, elevul participant la cursul opțional va reuși să demonstreze o atitudine pozitivă față de învățare, dar și față de evaluare.

Benzile desenate sunt selectate în funcție de sfera de interes a copiilor, urmărindu-se universul copiilor de 11-12 ani, această perioadă a copilăriei în care curiozitatea și motivația sunt aliați ai învățării prin joacă.

Pedagogii au atras atenția asupra utilității jocurilor și activităților distractive. Astfel, activitățile vor avea și o latură de divertisment. Consider că acest caracter ludic al benzilor desenate va permite îmbogățirea vocabularului, o mai bună fixare a noțiunilor de gramatică. Conținuturile și obiectivele țin cont de particularitățile socioculturale și psihologice ale elevilor, în vederea atragerii și implicării lor în activitatea de învățare.

Obiectivul opționalului, conceput pentru dezvoltarea capacităților de înțelegere și producere de mesaje în limba franceză, va fi realizat prin participarea activă, implicarea elevilor, atât în registrul cognitiv, cât și în cel afectiv - emoțional, prin dobândirea cunoștințelor de limbă.

Activitățile desfășurate în cadrul acestui opțional nu contribuie numai la facilitarea exprimării, elevii nu vor învăța doar cuvinte și expresii noi în limba franceză, ci acest opțional va ajuta și la dezvoltarea gândirii creative, a imaginației, inventivității și spontaneității, realizându-se un cadru favorabil exprimării personalității fiecărui elev, stimulării spiritului de echipă și li se dă șansa de a fi creatori de produse culturale, astfel elevii vor dobândi o mai mare încredere în sine. Astfel, nu întâmplător am ales ca lucrarea mea metodică științifică să se intituleze „L'exploitation des BDs en classe de FLE”.

PROF. MANTA NICOLETA IONELA

Din primăvara anului 2005 în urma ședinței publice de pretransferări, am obținut catedra de Religie Ortodoxă la Șieu-Măgheruș. Astfel, cu data de 1 septembrie 2005 și până în prezent mi-am desfășurat activitatea continuu la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș cu o singură excepție, perioada de concediu de maternitate, doi ani 2006-2008.

Catedra de Religie Ortodoxă cuprindea la început cinci localități: Șieu-Măgheruș, Arcalia, Chintelnic, Crainimăt, Sărățel iar, în prezent au rămas trei: Șieu-Măgheruș, Arcalia era gimnaziu, azi o clasă și la Crainimăt au rămas două clase. Sărățel și Chintelnic s-au desființat.

Îmi aduc aminte cu plăcere prima zi când am fost prezentată de d-na director Turcu Marcela, colegilor în mica sală profesorală unde abia încăpeam toți profesorii, noroc că învățătorii mai stăteau în clasele lor cu copiii. Era strâmt și nu de puține ori fum gros de țigară care uneori mă sufoca. Am cunoscut un colectiv nou, vesel, binedispus, harnic, de ajutor și majoritatea urmau să-și susțină gradele didactice, așa că în tot acest demers am simțit sprijinul din partea colegilor când mi-am susținut la rândul meu inspecțiile pentru gradele didactice.

Primul an ca titulară la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș a coincis cu a doua mea sarcină, lucru care a făcut puțin dificilă acomodarea cu un nou colectiv, navetă cu trenul, mers mult pe jos, frig, ploaie, alunecus, trecerea pe două punți din lemn cu multe scânduri lipsă la Arcalia și Crainimăt. La Crainimăt până ajungeam la școală din gara Sărățel trebuia să înfrunt și o gașcă de câini maidanezi sau mai puțin, încât nu știam niciodată dacă am șanse de scăpare sau nu. Dumnezeu a fost cu mine mereu.

Activitatea ca profesor de Religie la Școala Gimnazială din Arcalia a fost însoțită de un mic șoc al trezirii la realitate. Atât clasele I-IV cât și gimnaziu erau adăpostite în două case, la care o renovare nu-și găsea rostul, aflate la o distanță de cinci, șase minute de mers pe jos. Îmi aduc perfect aminte o zi de iarnă la clasa a II-a, d-na înv. Berbecar Liliana mă aștepta împreună cu elevii, neavând sală profesorală doar o nișă ca de cămară adiacentă holului unde elevii aveau de fapt sala de clasă. Doamna mă însoțea din nișa respectivă la oră. Am început lecția ca de obicei cu Rugăciunea apoi o mică introducere pentru captarea atenției, scriu titlul pe tablă, explic lecția și purced la notarea schiței pe tablă în ritmul pe care îl aveam de obicei la celelalte școli în care am lucrat. După notarea la tablă a două idei principale și singurele din lecție, observ cum d-na învățătoare mă privește ciudat și caută parcă să îmi spună ceva. Din privirea dânzei constat că de fapt elevii abia reușiseră să scrie titlul lecției. Aici a fost prăpastia și șocul meu. Cum e posibil? Doar mi-am păstrat ritmul nu l-am uitat peste vară. În același timp, de afară pe sub ușă începuse un vânt cu ninsore că aducea zăpada până la picioarele copiilor. Din cauza frigului d-na învățătoare i-a chemat pe copii lângă ea la sobă, aflată în partea opusă a încăperii și așa lecția mea la Religie a rămas scrisă doar pe tablă. Cu toate acestea o consider cea mai frumoasă amintire. La gimnaziu în cealaltă casă care se ținea puțin mai bine decât cea de la clasele I-IV, îți trebuia atenție sporită la toaletă. Aceasta se situa în capătul curții vecină cu un drum și o ieșire posibilă pentru localnici să scurteze drumul spre șoseaua principală. Fiind însărcinată aveam nevoie la toaletă și stresul mai mare era când sufla vântul și eram nevoită să țin și de ușă.

La școala din Chintelnic aveam două ore pe săptămână unde mergeam cu trenul până în gara Șieu-Măgheruș apoi pe jos aproximativ trei km până la școală și înapoi la fel,

poate mai mult până în șoseaua principală la ocazie. Amintiri frumoase cu copii ascultători și dorință de a învăța. Apoi s-a desființat, nu îmi aduc aminte precis.

Structura Crainimăt mi-a adus cele mai puține amintiri plăcute, motiv pentru care nu voi dezvolta descrierea.

La școala din Sărățel o clasă de elevi, nu mai știu numărul, care cuprindea toate clasele mergeam o dată la două săptămâni unde mă întâlneam cu d-na educatoare Lucica Feldrihan (Dumnezeu să o ierte) care cu debitul ei verbal făcea să trecă timpul mai repede printre ascuțitul de creioane colorate și întreținerea căldurii cu sobe de teracotă, până veneau copiii, noi eram în școală de la ora 7. Fiind însărcinată avea grijă să nu îmi lipsescă un corn, o brânză topită sau lapte. Era generoasă și atentă.

Să lucrez la clasă cu copiii întotdeauna a fost o plăcere indiferent de dispoziția mea sau a copiilor, totul primea sens când povesteam lecțiile elevilor, deoarece nu aveam manuale la gimnaziu. Abia clasele I-IV aveau manuale. La gimnaziu îmi concepeam lecțiile după programă și planificare și se învăța, rețineau lecția din clasă cu ajutorul suporturilor de lucru: biblia, cărți, reviste, planșe, povestiri audio la casetofon. Internetul era abia la început și îmi aduc aminte cu plăcere de d-na secretară Burlă Ramona care mă ajuta cu fișe de pe net pentru ora de religie. Era o secretară foarte ordonată, cochetă și avea mereu răbdare când o solicitam. Mi-a lipsit când a plecat și cu siguranță și d-nei director. Manuale la gimnaziu au început să apară după 2010 când s-a mai stabilizat statutul orei de religie în trunchiul comun. Erau caiete speciale de Religie însă, niciodată nu am pretins părinților să le cumpere. Ar fi fost o cheltuială în plus. Până să apară manuale de Religie la Gimnaziu și susținerea gradului II a fost dificilă, când trebuia să caut diferite surse de informare, sprijin de lucru la clasă diversificat. Și să nu uităm predarea religiei era abia la începuturile ei în școli. Cu toate acestea copiii de atunci învățau mai mult, prin comparație cu ultimii trei sau patru ani de când internetul oferă foarte multă informație copiilor.

Activități susținute:

- Participare la concursul „Micul creștin” clasele I-IV unde copiii au obținut diplome și cărți 2008-2009
- Proiectul „Icoana din sufletul copilului” cu Muzeul Județean Bistrița-Năsăud, 2011-2012 cu susținerea d-lui Petrean Teodor cu scopul realizării de icoane pe sticlă. A fost un succes, mai ales că s-a folosit foiță de aur pentru școală nu a rămas nicio icoană, toate și le-au luat elevii acasă amintire.
- Participare la numeroase cursuri de perfecționare

Participare la Concursul Național Catehetic „Hristos sufletul satului meu” la care următorii elevi au obținut diplome:

- Crăciun Mihai - clasa a VI-a
- Bodocean Andrada – clasa a VII-a
- Pașca Dumitru - clasa a VII-a
- Bozga Diana – clasa a VIII-a
- Stoica Eliza – clasa a VIII-a
- Zegrean Bianca – Clasa a VIII-a
- În colaborare cu preotul paroh Pioraș Ilie la concursul „Biserica satului meu”, Lăcătuș Andrei clasa a VII-a a obținut diploma locul I.
- Participare la Festivalul-Concurs de Colinde și Obiceiuri populare „Episcop Nicolae Ivan”.

- Am implementat tradiția de a merge cu elevii la biserică pentru Sfânta Taină a Spovedaniei și a Împărtășaniei, în Postul Sfântului Crăciun și al Sfințelor Paști.
- Între cele două grade didactice am organizat „Moment Pascal”, pricesne, poezii, interpretare instrumentală în cazul elevilor pentecostali, care din păcate nu a rămas o tradiție. S-au schimbat generațiile binevoitoare.
- Participare la Târgul de Crăciun, Târgul de Mărțișoare, Târgul de Paști
- Excursii Alba-Iulia, Cluj-Napoca
- Drumetii pe valea Măgherușului și Arcalia
- Participare la activități de ecologizare pe raza comunei Șieu-Măgheruș
- Ziua Înălțării Domnului când se comemorează și Ziua Eroilor participăm cu cântece patriotice după slujba de pomenire

EDUCAȚIE ECOLOGICĂ ȘI PENTRU SĂNĂTATE

prof. Scridon Dorin Simion

Activitatea mea în această unitate școlară a început în anul 2016, atunci când am venit ca profesor suplinitor pe catedra de biologie, postul fiind vacant. Am rămas să predau în această unitate, inițial pe bază de continuitate, apoi ca titular pe perioada de viabilitate a postului, iar în anul 2023 ca titular.

În anul 2016, la venirea mea, școala era recent reabilitată, o clădire frumoasă situată în centrul localității Șieu-Măgheruș, frumos amplasată în raport cu strada și față de clădirile învecinate. Școala dispune de o curte mai mult decât generoasă, un teren de sport, o curte frumos pavată și un spațiu verde amplasat în fața școlii, spațiu asupra căruia îmi voi lăsa amprenta împreună cu elevii. În școală am întâlnit elevi proveniți din toate localitățile comunei la nivel de învățământ gimnazial: Podirei, Chintelnic, Sărățel, Arcalia, Crainimăt și bineînțeles Șieu-Măgheruș. La conducerea unității se afla în anul 2016 și este în continuare doamna director prof. Turcu Marcela, iar colectivul de profesori era format în cea mai mare parte din profesorii titulari ai școlii. Ca profesor de biologie am venit cu mari speranțe în această unitate știind că localitatea se află într-o zonă cu potențial biologic și peisagistic, fapt care avea să îmi faciliteze activitatea didactică, în apropiere regăsind parcul dendrologic de la Arcalia, albia râului Șieu cu o floră și o faună bogată și numeroase peisaje naturale deosebite numai bune de explorat împreună cu elevii.

În primii trei ani am primit responsabilitatea de a fi dirigintele unei generații de elevi, prima mea generație ca profesor diriginte. Era o clasă cu un colectiv redus, format din 16 elevi, împărțiți aproape egal în băieți și fete.

În mod cert, mi-am lăsat amprenta asupra elevilor prin specificul disciplinei predate, iar în anul 2019 am încercat să fac același lucru și pentru școală, mai exact pentru spațiul verde din fața școlii. Astfel, în urma obținerii unei finanțări, am conceput și redactat proiectul „Natură și sănătate” care avea ca obiective conștientizarea de către elevi a impactului antropocentric asupra naturii, dobândirea unui stil de viață sănătos și educația lor ecologică. Astfel, pentru a ne putea atinge obiectivele propuse, am primit o finanțare de 1500 lei cu ajutorul căreia, împreună cu grupul țintă de elevi, am încercat să îmbinăm partea teoretică cu cea practică și atunci ne-am propus să aducem un plus de valoare parcului din incinta școlii, plantând împreună cu elevii tuia, trandafiri, molizi argintii și alte specii anuale sau perene. Majoritatea plantelor au fost aduse de la pepiniera din localitatea Sărata. Activitățile de plantare și de întreținere au fost realizate împreună cu elevii din grupul țintă care au fost foarte încântați de acestea și de faptul că își vor lăsa amprenta asupra acestui loc.

Am realizat numeroase activități de ecologizare, anual, cu diferite cohorte de elevi, fie în incinta școlii sau în apropierea acesteia, fie pe malul râului Șieu. Alte momente care trebuie amintite sunt drumetețile făcute în parcul dendrologic de la Arcalia, acolo unde elevii au învățat lucruri noi legate de floră sau ecologie.

În anul 2022, în școală a fost realizată o acțiune de colectare a deșeurilor de către firma județeană de salubritate. Acțiunea a fost propusă sub forma unui concurs în rândul elevilor, care erau stimulați prin premiul pus în joc să colecteze cât mai multe deșeuri (sticlă, carton). Elevii au reușit să adune cantități impresionante din aceste deșeuri cu ajutorul părinților sau al apropiaților. Erau dimineți când la poarta școlii elevii se prezentau însoțiți de părinți cu mașini și remorci pline cu saci de sticle sau carton. Activitatea a avut un real succes, atât din punct de vedere ecologic cât și social.

În anul 2018, după ce ne-am pregătit în prealabil, am participat cu un echipaj de elevi din clasele a 6-a și a 7-a, la competiția Sanitarii pricepuți. Chiar dacă nu ne-am clasat pe podium, a fost o experiență frumoasă și utilă pentru întregul echipaj. Din păcate, în anii

următori, datorită izbucnirii pandemiei SARS-CoV-2, competiția nu a mai putut fi organizată. Procesul instructiv-educativ s-a realizat și el într-un mod aparte în această perioadă, am folosit diferite aplicații, platforme sau instrumente Smart pentru a ne conecta cu elevii, dar s-a simțit mult lipsa interacțiunii față în față cu aceștia. Din punct de vedere al disciplinei mele însă au existat și aspecte pozitive și aici mă refer la multitudinea de materiale sau platforme educaționale pe care le-am avut la îndemână în această perioadă.

Întotdeauna colectivul de cadre didactice al școlii a fost atent să marcheze toate zilele importante, inclusiv cele cu semnificație ecologică, prin diferite activități realizate cu elevii sau prin realizarea de către aceștia a unor materiale sugestive în raport cu evenimentul respectiv. De asemenea, toate serbările de început sau sfârșit de an școlar au fost momente pline de emoție la care au luat parte elevi, părinți, dascăli, reprezentanții autorităților locale.

În fiecare an am desfășurat în școală activități de instruire și informare a elevilor în prezența și cu ajutorul reprezentanților de la Crucea Roșie Română, prin care elevii au putut să își însușească informații și tehnici de prim ajutor. Începând cu anul 2021 am putut desfășura activități specifice săptămânii Școala verde, activități care au ca scop dezvoltarea spiritului ecologic și a responsabilității față de natură în rândul elevilor. Toate cadrele didactice și toți elevii au realizat activități specifice: vizite, excursii, vizionarea unor materiale, filme, documentare, realizarea unor materiale, activități de ecologizare sau reciclare.

Începând cu anul 2023, în sălile de clasă au fost montate table interactive, extrem de utile în prezentarea conținuturilor și a informațiilor sau a unor aspecte și fenomene greu accesibile în mod direct. Astfel, orele au devenit mai interactive, iar procesul de învățare al elevilor a fost mult simplificat.

În încheierea prezentării mele vreau să concluzionez că unitatea noastră școlară este una care oferă elevilor și angajaților săi condiții propice pentru desfășurarea optimă a procesului instructiv-educativ.

A DOUA MEA CASĂ DIN ȘIEU-MĂGHERUȘ

prof. înv. prim. Pioraș Leontina Ana

M-am născut la 19 martie 1966 în comuna Rodna, județul Bistrița-Năsăud, unde am frecventat cursurile la grădiniță și clasele 1-VIII între anii 1969-1980. Apoi am urmat, din anul 1980, Liceul Pedagogic din Năsăud, specialitatea învățători, până în anul 1984.

După terminarea liceului, am fost repartizată la Școala Generală Borleasa din județul Bistrița-Năsăud, unde am funcționat ca învățătoare doar un an (1984-1985).

Între anii 1985-1987 am fost profesor suplinitor de limba engleză, la Școala Generală Șanț. M-am transferat apoi la Școala Generală Rodna, Grădinița cu Program Prelungit de la blocuri unde am activat ca educatoare între anii 1987-1990.

Căsătorindu-mă cu preotul Ilie Pioraș, am fost nevoită să-mi urmez soțul în județul Arad, funcționând ca învățătoare la Școala Generală Berechiu, între anii 1990-1993.

De aici soarta ne-a adus pe Dealurile Suplaiului, la Perișor, comuna Zagra, județul Bistrița-Năsăud, unde am predat la clasele 1-IV ca învățătoare între anii 1993-2001.

De la Perișor ne-am mutat la Șieu-Măgheruș, unde activez și în prezent ca învățătoare la Școala Gimnazială.

Avem doi copii, Iulian-Lazăr și Nicolae-Pamfil. Amândoi mi-au fost elevi în clase simultane la Școala din Perișor.

Când am venit la Șieu-Măgheruș, Iulian-Lazăr era elev în clasa a VI-a iar Nicolae-Pamfil era elev în clasa a IV-a, având-o învățătoare pe doamna Pop Lucreția, care a fost un dascăl desăvârșit al Școlii din Șieu-Măgheruș.

La Școala Generală Șieu-Măgheruș, am întâlnit în anul 2001, un colectiv de dascăli bine încheșat, cu toate că majoritatea profesorilor erau navetiști, din Bistrița.

Împreună cu doamna Pop Lucreția, colega mea de la ciclul primar, la sfârșit de an școlar organizam excursii de o zi sau de doua zile, prin țară cu microbuzul, cu elevi din clasele noastre, pentru a cunoaște și a admira locuri deosebite din țara noastră.

Cu regret îmi amintesc faptul că nu puteau toți elevii din clasă ca să meargă în excursie din cauza situației materiale de acasă. În aceste excursii plecau doar elevii buni la învățătură și acei elevi ai căror părinți își permiteau să suporte cheltuielile pentru o zi sau două cu transportul și o masă caldă servită la un local frumos, în funcție de traseul stabilit dinainte de învățător și o agenție de turism.

Copiii erau cumiți, civilizați, ordonați, cu bun simț, echipați adecvat și dornici să descopere și să asimileze cât mai multe cunoștințe despre locuri, oameni și frumuseți ale naturii din țară.

Excursia ca metodă de învățământ asigură însușirea cunoștințelor, prin perceperea directă a obiectelor și fenomenelor, realizând calea dialectică a cunoașterii.

În excursii, elevii dobândesc noi cunoștințe, observă fenomenele și obiectele în toată complexitatea lor, își formează deprinderi de orientare în spațiul geografic.

Prin excursie, elevii își valorifică intra-interdisciplinar conținutul informațional, dobândit și în felul acesta prin intuiție directă, cunoștințele capătă un caracter realist.

Enumăr câteva trasee frecventate de Școala noastră în excursii:

- Casa Memorială George Coșbuc – Muzeul Grăniceresc Năsăud – Casa Memorială Liviu Rebreanu – Stațiunea Balneară Sângeorz-Băi
- Reghin – Târgu-Mureș – Luduș – Câmpia Turzii – Turda – Cluj Napoca – Gherla – Nicula
- Târgu Mureș – Sovata – Praid
- Moisei – Sighetul Marmăției – Săpânța

- Alba Iulia – Salina Turda – Castelul Huniazilor – Arsenal Park Orăștie—
Ploiești – București (Palatul Parlamentului, Dealul Mitropoliei, Muzeul Satului).

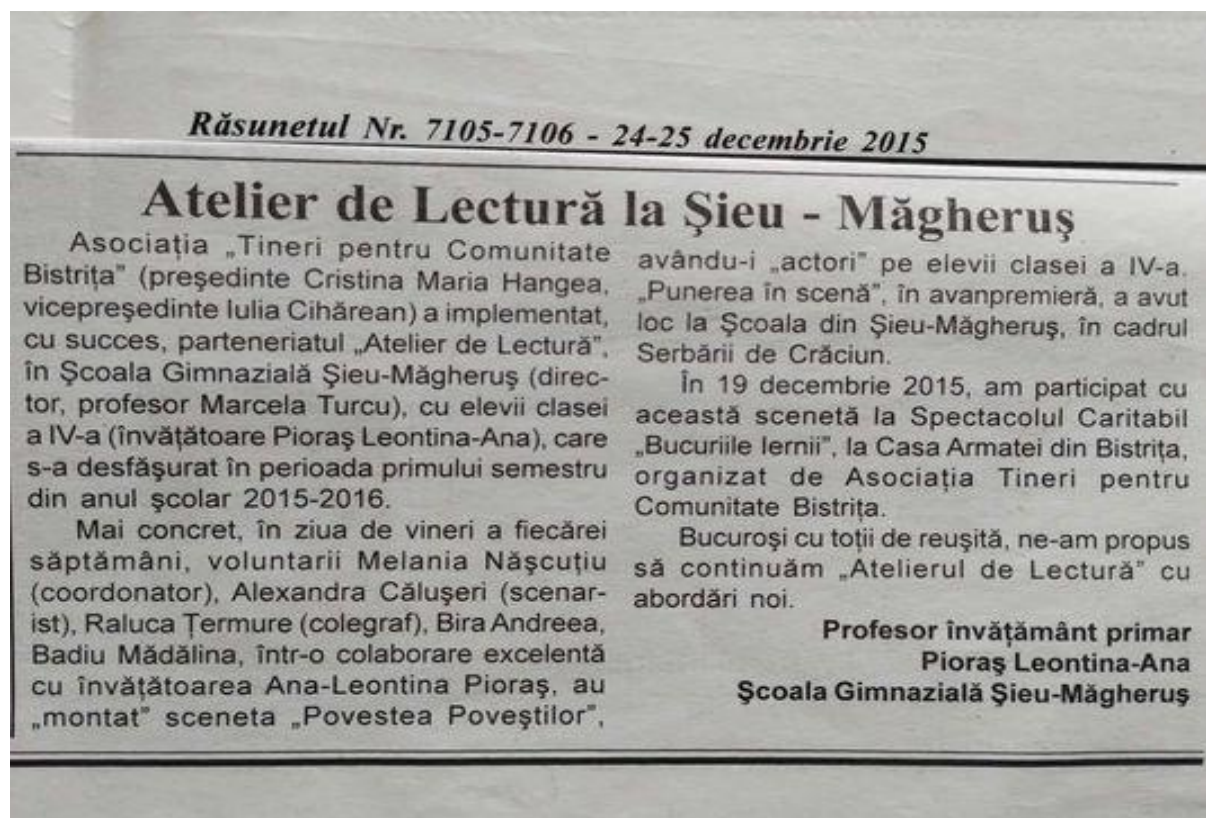
Din anul 2012, în cadrul activităților educative extrașcolare – Școala Altfel – am organizat excursii școlare cu autocarul, cu un număr mai mare de elevi, împreună cu doamnele învățătoare colege: Nalaț Aurora, Baci Daniela și Iliș Alexandra.

La școală, aici, la catedră, am simțit împlinirea și satisfacția menirii mele ca dascăl, modelator de suflete. Am fost preocupată de îmbogățirea pregătirii profesionale, găsim timp pentru pregătirea proprie, luându-mi definitivatul în 1987, gradul didactic II în anul 1990 și gradul didactic I în 2000 cu lucrarea „Metode, procedee și tehnici de lucru folosite în predarea elementelor de limbaj plastic și în activitățile cu caracter practic-aplicativ în contextul original-local”.

Activând în mai multe școli din județ dar și din alte județe, lucrarea de gradul I valorifică tot ceea ce am acumulat în anii de învățământ.

Fiind o fire ambițioasă, m-am perfecționat mereu pe planul profesional și mi-am continuat studiile absolvind Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației din cadrul Universității Babeș Bolyai din Cluj-Napoca, în sesiunea iunie 2008 obținând titlul de Licențiat în Științe ale Educației, specializarea Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar.

Îmi amintesc cu drag de activități frumoase desfășurate cu elevii mei, printre care un parteneriat cu Asociația Tineri pentru Comunitate Bistrița, în anul școlar 2015-2016 – atelier de lectură la Șieu-Măgheruș, articol publicat în ziarul Răsunetul din 24-25 Decembrie 2015.

Împreună cu soțul meu, Ilie Pioraș, preot la Parohia Ortodoxa Șieu-Măgheruș, am avut numeroase parteneriate Școală-Biserică, în urma cărora elevii au avut doar de câștigat, organizând activități atractive, educative, de un real folos.

Satisfacția cea mai mare am avut-o în propria familie datorită realizării copiilor nostri, care au învățat în băncile Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș, respectiv Pioraș Iulian

Lazăr - manager de proiecte și Pioraș Nicolae Pamfil – preot. De asemenea, avem trei nepoței, Amalia, Alexandru și Lavinia, care, la rândul lor, vor învăța la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș.

În aceeași măsură, inima îmi saltă de bucurie când văd că din munca mea, punând creionul în mână atâtor generații, au ieșit promoții de absolvenți temeinic pregătiți, mulți dintre ei, astăzi, intelectuali de prestigiu în țară și străinătate.

În cei 40 de ani la catedră, cu modestie spun că m-am distins cu bune rezultate pe planul pregătirii profesionale, dăruindu-mă în întregime formării noilor generații de oameni care s-au născut și format aici, în acest colț minunat de țară.

Sper că am reușit de-a lungul întregii cariere, să dăruiesc copiilor care mi-au fost încredințați, bunătate și modestie, curaj și îmbărbătare, spre a trece peste obstacolele vieții, pentru a deveni oameni luminați și de nădejde.

Cu aceeași competență și dăruire voi continua până voi încheia ultimele file din catalogul de clasă și cu satisfacția unei munci împlinite, mă voi pensiona.

VOUĂ, ELEVILOR MEI

prof. înv. prim. Baci Daniela Monica

Numele meu este Baci Daniela Monica, sunt profesor pentru învățământ primar la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș, județul Bistrița Năsăud. Primii 11 ani de carieră didactică lucrat în școlile din comuna Chiuiiești, aici fiind repartizată la finalizarea Liceului Pedagogic Gheorghe Lazăr din Cluj Napoca (anul 1983). Tot aici mi-am întemeiat o familie alături de soțul meu, cu care am trei copii. Fiica mea, Mihaela Gabriela Frențiu, este profesor de Limba și literatura română la Colegiul Național Liviu Rebreanu din Bistrița, a continuat tradiția familiei de dascăl.

Sunt absolventă a facultății de Psihologie și Științe ale Educației de la Universitatea Babeș Bolyai din Cluj Napoca, (promoția 2008), specializarea psihopedagogia învățământului primar și preșcolar și a Facultății de Psihologie de la Universitatea Ecologică București (promoția 2009). Sunt profesor titular la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș, am gradul didactic I (obținut în anul 1997) și o vechime la catedră de 38 ani.

Șieu-Măgheruș este locul nașterii mamei mele Monica Sigmirean, iar la bunicii materni veneam în vacanțe cu mult drag. Amintirile frumoase ale copilăriei sunt legate de tradițiile specifice zonei: jocurile și balurile la care noi, copiii priveam și jucam de pe margine, hramurile la care mergeam în căruța bunicului trasă de doi cai ca niște zmei, măsuratul oilor, datul în strungă, mersul la colindat și ciocănitul ouălor, șiretitul. Bunicii mei erau gospodari de frunte, creșteau animale și cultivau pământurile din moși-strămoși. Vara mergeam cu bunicii să facem fânul, aveam grijă de legumele din grădina bunicilor, culegeam fructele din livadă. Neuitat rămâne gustul plăcintelor cu urdă și dovleac, făcute pe vatră împreună cu bunica și mama mea. Alături de bunica mea mergeam la Nicula de Sfânta Maria, iar în vacanța de iarnă, coseam în timp ce bunica sau mama țesea cuverturi pentru noi, nepoții ei. Am un respect deosebit pentru bunicii și mama mea, care ne-au transmis învățături prețioase tuturor: ne-au învățat să fim buni creștini, respectuoși, să ne câștigăm pâinea cinstit, să fim gospodarii resurselor naturale locale, și mai ales să ne prețuim familia, să ne sprijinim reciproc și să ne bucurăm împreună la sărbători.

Așadar, stabilirea mea pe meleagurile măgheruşene nu a fost întâmplătoare. Lucrez la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș din anul 1995 și în cei 28 ani de când lucrez aici am îndrumat 7 generații de elevi (inclusiv cea actuală). Sunt mândră că am pus și eu o cărămidă la temelia educației lor, mă bucur de realizările lor profesionale și familiale. Adresez mulțumiri cadrelor didactice de la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș în mijlocul cărora m-am format, și celor cu care colaborez și în prezent.

Exemplific câțiva elevi pe care i-am îndrumat de-a lungul timpului, elevi care au făcut cinste școlii noastre prin rezultate foarte bune la învățătură, prin participări la diferite concursuri școlare, au realizări profesionale deosebite (sau în curs de realizare): Ropan Maria, Cherhaț Maria, Violeta Tomșa, Miron Ioana, Mititean Emanuela, Bujor Alexandra, Lidia Dragotă, Mândru Andra, Frențiu Mihai, Miron Ioana, Vălean Bianca, Vălean Vlăduț, Sălăgean Roxana, Petruț Rebeca, Tălpaș Denisa, Petruț Timeea, Crăciun Mihai, Moldovan Denis, Petruț Noemi, Ovidiu Pop, Lăcătuș Ianis, Curta Andreea, Lăcătuș Paula și mulți alții.

Ca și profesor consider că asigurarea unui climat pozitiv de interrelaționare cu elevii și părinții deschiși, bazat pe comunicare și colaborare, pe încredere și respect, asigură o temelie solidă în formarea/dezvoltarea personalității școlărilor. Deprinderea unor abilități morale cum ar fi răbdarea, politețea, respectul pentru cei din jur, punctualitatea, respectul pentru adevăr, empatia, grija pentru mediul înconjurător și pentru păstrarea obiectelor din jurul nostru, păstrarea ordinii sunt valori care devin norme de comportament pe tot parcursul vieții.

Valori formative prin activități curriculare și extracurriculare

- respectul pentru valorile, tradițiile românilor – prin **serbările școlare** realizate (la Crăciun și la sfârșit de an școlar, de Ziua mamei și de Ziua eroilor), organizarea/participarea la **concursuri pe diferite teme, realizarea de miniexpoziții cu creații ale elevilor, proiectele educaționale** stimulează dorința de interpretare, cunoaștere și afirmare a elevilor, de identificare și promovare a tradițiilor locale. Satisfacem nevoia de informare, lecturare, prin omagierea unor personalități istorice sau literare punctând an de an evenimente importante pentru români (Mihai Eminescu, 1 Decembrie, 24 ianuarie, Ziua lecturii, Ziua copilului), promovând respectul pentru tradițiile locale și istoria neamului românesc, respectul pentru natură și artă, dragostea pentru portul popular și pentru valorile românilor.

- cunoașterea orizontului local - realizată prin proiecte educaționale ca **Drumeție și cunoaștere, Apa-sursă de viață, Vreau să cresc sănătos!** are la bază organizarea de drumeții și activități desfășurate în aer liber, în localitate și împrejurimile localității. Se asigură contactul direct al elevilor cu resursele naturale și istorice ale comunei, cunoașterea reliefului, a florei și faunei locale; necesitatea valorificării, protejării și sporirii resurselor existente. Drumeția este un moment de relaxare; observare, cunoaștere și reflectare a ceea ce trebuie schimbat sau păstrat.

Vă prezint în continuare câteva imagini realizate în timpul activităților curriculare și extracurriculare pe care le-am realizat în ultimii ani.

Proiectul educațional **România, te iubim!** (2018) Concursul literar **Amintiri din copilărie** (2018)

Ghici ce am pregătit?

Sărbătorim centenarul României (2018) Încurajarea lecturii elevilor rromi (2019)
Ne jucăm, ne relaxăm! Învățăm să citim prin joc

Proiectul educațional Românie, te iubim! Românii sunt gospodari! (dec 2022)
Ziua lecturii (feb 2022)
Hai la Târgul Mărțișorului! (aprilie 2023)
Mâncăm sănătos! Pregătim o salată de crudități! (Săptămâna verde 2023)
Proiectul educațional *Toamnă, toamnă darnică* (oct 2023) clasa I

Creații plastice realizate Gospodină sunt și eu!
Gutuile, nucile și strugurii – sursă importantă de vitamine, izvor de sănătate
Prezentarea unor materiale informative
Serbare de Crăciun (2023) De Crăciun să fii mai bun!
24 Ianuarie Sărbătorim Mica Unire (2024) Invitație la lectură (Feb2024)
Prezentarea unui material informativ Prezentarea unei povești

DASCĂLUL - PRIETENUL APROPIAT AL COPILULUI

prof. înv. prim. Nalaț Aurora Cristina

De-a lungul unei zile, un profesor este nevoit să fie actor, prieten, antrenor, dezectiv, părinte, căutători de comori care stau uneori, undeva, îngropate sub resemnare. Inocenți nevindecabili, intrăm în jocurile copiilor, în clasă sau afară, nu atât spre a le arăta cum se face, cât pentru a descoperi lumea împreună. Odată ieșiți din această convenție, redevenim dascăli, însă nu severi, încremeniți în rigori și șabloane, ci înțelegători și răbdători cu ființele ce se plămădesc lângă noi.

De la însăși educatorii noștri, am învățat că dascălii sunt suflete fără ascunzișuri, de o rară sociabilitate, generoși, calmi, răbdători, reprezentând chipul probității morale și profesionale, al credinței depline în esența condiției umane.

Fiecare elev simte nevoia de a fi prețuit, iubit, evidențiat. Noi, profesorii, le putem demonstra elevilor prețuirea noastră, prin fiecare cuvânt, gest, prin grija pe care le-o purtăm, făcând adânci popasuri în sufletele lor până la emoție. Îi respectăm, prin faptul că îi tratăm ca pe ființe unice. Le dăm sentimental siguranței, mai ales atunci când acțiunile și cuvintele noastre sunt conforme cu un înalt cod moral.

Profesia de profesor este complexă și nobilă prin misiunea pe care o are de îndeplinit: formarea unor personalități autonome integrabile social, cu capacități de gândire critic, cu un profil moral autentic și cu o înaltă profesionalitate. Sf. Ioan Gură de Aur spunea: „Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără de viață, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu”.

Chiar dacă importanța socială a profesiei este uriașă - din perspectiva transformării profunde a personalității, a dezvoltării substanței intelectuale, fizice și socio-morale a celor educați – această profesie în cadrul societății contemporane nu este printre cele mai solicitate, dar nu se găsește printre cele mai evitate. Este o profesie intelectuală respectată, care nu-i conferă deținătorului putere, influență ori venituri bănești deosebite, dar îi conferă un statut social ce-l plasează în zona de mijloc a societății.

Măiestria pedagogică este acea capacitate a profesorului de a organiza, planifica, conduce, proiecta demersul didactic, dând dovadă de originalitate, creativitate, eficiență atât în procesul de predare, dar și în educarea și formarea elevilor.

Subsemnata, Nalaț Aurora Cristina sunt prof. înv. primar grad I cu o vechime de 32 de ani în învățământ, iar la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș îndrum pașii eleviilor din anul școlar 2011-2012. Sunt la a treia generație de elevi pe care îi îndrum și cu care am încercat să realizăm mai multe activități didactice extracurriculare:

- Concurs internațional „Cântec pentru copiii Europei” Salva 8 Martie 2012 (obținând premiul I cu eleva Bozga Diana)
- Concursul județean „Învăluți în spiritul Crăciunului” decembrie 2012 și 2013 (am participat cu un grup de colindători de la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș)
- Concursul național „Copilăria prin magia culorilor” ed. a III-a loc. Crușet Jud. Gorj iunie 2013 (obținând premiul III cu eleva Bozga Diana și mențiune cu eleva Vaum Sarai)
- Concursul „Micul Ecoplastician” Șc. Gimn. Nr. 1 Bistrița, decembrie 2014 (obținând Marele premiu – Bozga Diana, Burduhos Dana, Zăgrean Bianca și Mențiune - Libotean Florin, Bordean Laudicia)
- Concursul de matematică „Grigore Herinean” Galații Bistriței aprilie 2015
- Concurs Național „Bucuriile Iepurașului” martie 2015 (obținând premiul I Zăgrean Bianca)

- Concurs organizat de Vitalia Mediu „Cea mai frumoasă căsuță de hârtie” (obținând premiul I - Bozga Diana și Vaum Sarai)
- Concursul Interjudețean de creație plastic „Suflet de copil în prag de primăvară” iunie 2015 (obținând premiul II - Dodea Laura și premiul III - Zegrean Bianca)
- Concurs regional de artă decorative „Mamei în dar” secțiunea colaj, martie 2015 (obținând premiul II - bozga Diana)
- Concursul de decorațiuni de Crăciun din material reciclabile decembrie 2015 (obținând premiul I - Maiuș Daria și Cherhaț Teo)
- Concert de colinde „Copil ca tine sunt și eu...” loc. Nepos decembrie 2015
- Festivalul - concurs de tradiții și obiceiuri „Copil ca tine sunt și eu...” martie 2017 (obținând premiul II cu grupul vocal „Hora Măgherușană”)
- Festivalul-concurs „Tezaur cultural apusean” - practici ancestrale în context contemporan (obținând premiul I - Șezătoarea de pe Valea Măgherușului)
- Concursul Național „Amintiri din copilărie” 2017-2018, 2018-2019, 2019-2020 (unde s-au obținut mai multe premii I)
- Proiectul „Micii olimpici” 2018
- Concursul internațional „Micul Isteț” - martie 2022, octombrie 2022

În procesul formării tinerei generații, dascălul trebuie să-și pună în valoare întreaga măiestrie și competență profesională, pentru că a fi dascăl este o profesie de suflet, este o artă ce dăltuiește viitorul prin truda prezentului, este o opțiune ce pornește din inimă pentru inimă și nu o soluție de moment.

L. Tolstoi afirma că „dacă învățătorul are dragoste pentru profesia sa, el este un învățător bun. Dacă învățătorul are dragoste pentru profesie și pentru elevi, el este un învățător desăvârșit”.

O ȘCOALĂ PENTRU FIECARE...

prof. înv. prim. Iliș Alexandra Teodora

În luna septembrie 2014 am ocupat postul de profesor pentru învățământul primar la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș.

Timp de 10 ani am contribuit la educația elevilor mei, la îndrumarea acestora spre performanță.

Am avut rezultate deosebite la concursuri școlare . Am obținut locul II la olimpiada satelor la matematică în anul 2019 (CRĂCIUN PAUL ADRIAN).

În calitate de consilier educativ am condus ansamblul școlii FLORI MĂGHERUȘENE cu care m-am bucurat de mult succes încununat cu premii:

- LOCUL I CONCURS FESTIVAL COPIL CA TINE SUNT ȘI EU (2018);
- LOCUL I CONCURS FESTIVAL TEZAU ANCESTRAL APUSEAN (MARISELU 2018) – ȘEZĂTOARE DE PE VALEA MĂGHERUȘULUI;
- LOCUL I CONCURS BUNĂTĂȚI TRADIȚIONALE (MARISELU 2018).

Procesul de învățământ reprezintă o acțiune vastă de modelare a personalității copilului (psihice și fizice) ce are loc într-o ambianță specifică, și anume școală, în care operează cu maximum de intensitate conținuturi științifice, literar-artistice, tehnico-practice, etice, etc., selecționate și structurate în acest scop, până ce acestea din urmă sunt interiorizate, devenind bunul personal al fiecărui elev în parte. Din acest motiv, procesul de învățământ reprezintă principalul mijloc prin care societatea în care trăim instruieste și educă, an de an tinerele generații.

Prin urmare, menirea procesului de învățământ este aceea de a angaja elevii în trăirea unor noi experiențe organizate pedagogic, încât acestea să realizeze învățarea.

Procesul de învățământ se prezintă ca un veritabil act creator. Legat de acest concept sunt dimensiunile acestuia care pot fi: temporală, spațială și morfologică.

După opinia mea, printre cele mai importante componente ale procesului de învățământ ar fi conținuturile, finalitățile și modalitățile de organizare a activităților.

ȘCOALA TRECUT ȘI PREZENT, ȘANSA PENTRU UN VIITOR MAI BUN

prof. înv. prim. Șoș Ionela

În anul 1989 am absolvit Liceul Pedagogic „George Coșbuc” din Năsăud, iar după trei ani în care mi-am desfășurat activitatea în alte școli din țară și din județ, în urma unei restrângeri de activitate, am început să lucrez la Grădinița cu program normal din comuna Șieu-Măgheruș.

În 1992, la grădinița din Șieu-Măgheruș funcționau două grupe de preșcolari, cu aproape 50 de copii în cele două grupe. Colega mea de atunci, regretata doamnă Minerva Arotăriței, mi-a povestit câte puțin despre trecutul grădiniței și al școlii din localitate, dânsa fiind localnică. Astfel, în anii 70 în localitate a funcționat o gradiniță cu program prelungit dar tot cu două grupe, iar școala funcționa în altă clădire decât cea din prezent. Dânsa mi-a mai spus că, chiar în acel an, s-au sărbătorit 700 de ani de atestare documentară a bisericii din localitate, eveniment ce s-a desfășurat cu participarea cadrelor didactice din comună, a unor foști elevi ai școlii care au devenit personalități remarcante ale țării și a sașilor plecați din sat de zeci de ani, deoarece în comună au trait numeroase familii de sași.

De Școala Generală Șieu-Măgheruș aparțineau atunci școlile și grădinițele din satele aparținătoare ale comunei: școala cu clasele I-IV din Sărățel, grădinița cu program normal din Sărățel, școala cu clasele I-VIII din Arcalia și gradinița din Arcalia, școala cu clasele I-IV din Chintelnic și grădinița din aceeași localitate, școala cu clasele I-IV din Crainimăt și gradinița și Școala cu clasele I-IV din Podirei.

Nu în urmă cu mulți ani, înainte de a ajunge în comună, se desființase școala cu clasele I-IV din Valea Măgherușului, un alt sat aparținător al comunei din lipsă de copii suficienți pentru funcționarea unui post de învățător.

Colectivul de cadre didactice din comună era destul de numeros ținând cont de faptul că existau două școli cu clase I-VIII pe raza comunei, școli primare și grădinițe în toate satele comunei. Îmi amintesc cu plăcere numele unor cadre didactice ce mi-au fost colegi de-a lungul anilor și care mi-au marcat anii de muncă ulterior, deoarece am învățat multe lucruri utile de la dânsii: d-na Flora Mireșan - profesoară de istorie și geografie și director în acea perioadă, d-nul Mihai Mireșan - învățător, d-nul Dan Vasile - profesor de muzică, d-na Arotăriței Minerva - educatoare, d-na Mărieșiu Nastasia - învățătoare, d-nul Baba Liviu - profesor, d-nul Vaida Gavril - profesor de matematică, d-na Lucica Feldrihan - educatoare, d-na Pop Iuliana - profesoară de biologie, d-nul Zaiț Ilie - profesor de sport, d-na Pop Lucreția - învățătoare, d-na Câmpan Adriana - profesoară de sport, d-nul Adrian Ardelean - profesor de limba română și director o perioadă, și mulți alți colegi care au trecut prin comună pentru perioade mai scurte de timp. Unii dintre acești colegi se bucură de anii de pensie, alții, din păcate, au plecat dintre noi.

Marea majoritate a cadrelor didactice erau calificate și titulare, dar existau și materii la care predau profesori necalificați și educatoare necalificate. Școlile și grădinițele de pe raza comunei erau destul de deteriorate ca și construcții, necesitând reparații majore multe dintre ele, mobilierul era vechi, materiale didactice neîmprospătate, podele care la începutul fiecărui an școlar erau date cu motorină, încălzirea cu lemne în sobe de teracotă care scoteau mai mult fum decât căldură și niciuna dintre școli sau grădinițe nu beneficia de apă curentă sau baie în interior, spațiile sanitare fiind în curte.

De-a lungul anilor s-au perindat la conducerea școlii mai mulți directori care au încercat mai mult sau mai puțin să îmbunătățească condițiile din școlile și grădinițele comunei, Datorită acestor aspecte, mulți dintre părinți au început să-și ducă copiii la școlile și grădinițele din Bistrița, distanța nefiind foarte mare. Astfel, numărul de copii din școlile și grădinițele comunei a început să scadă și să se desființeze unele dintre ele. La început a fost

desființată școala de la Podirei, apoi școala de la Sărățel și Chintelnic. Unele dintre grădinițele care funcționau cu două grupe au fost reduse la o singură grupă de preșcolari. Un alt aspect care a favorizat scăderea numărului de copii a fost migrarea familiilor tinere la muncă în alte țări.

Cu toate că condițiile de muncă erau de multe ori grele, ne străduiam să ne desfășuram activitatea în mod responsabil. Începând de la naveta cu trenul, la realizare de materiale didactice, la planuri și schițe de lecții, planificări și alte documente scrise de mână, la organizare de serbări cu ocazia diferitelor evenimente, excursii, comisii metodice și cercuri pedagogice, toate le făceam cu seriozitate și plăcere.

În fiecare an pregăteam serbări cu ocazia sărbătorilor de iarnă, a zilei de 8 martie și de sfârșit de an școlar. Serbările erau un prilej de bucurie pentru copii, deoarece prezentau dansuri populare, scenete tematice în diferite costumații, cântece și poezii specifice evenimentelor. Participam cu o parte dintre preșcolari la excursii cu ocazia zilei de 1 iunie, la numeroase drumeții în împrejurimile satului sau în comună. De cele mai multe ori aceste evenimente se terminau cu petreceri pentru copii, dar nu numai pentru ei ci și pentru părinți.

Sedințele cu părinții erau întotdeauna un prilej de socializare între părinți și între părinți și cadrele didactice, iar părinții participau în număr mare la acestea.

În primii ani de activitate în comuna Șieu-Măgheruș, comisiile metodice se desfășurau în aceeași dată și în aceeași structură, prilej cu care toate cadrele din comună se întâlneau. Activitățile din cadrul comisiilor metodice se desfășurau de cele mai multe ori sub forma unor „lecții deschise” la care asistau toate cadrele din acel ciclu de învățământ sau pe specialități la profesori. Am susținut și participat la cercuri pedagogice ale educatoarelor și învățătorilor din comună, la susținerea lucrărilor pentru gradul didactic I ale colegilor. Acestea erau o sursă de inspirație pentru restul colegilor care nu aveau încă gradul didactic I și nici nu aveau acces la informațiile și multitudinea de idei pe care le oferă internetul și tehnologia din zilele noastre.

Schimbarile s-a produs în ultimii 15-20 de ani, în care școala din comună este reprezentată de către doamna director Turcu Marcela. Școlile și grădinițele de pe raza comunei au început să fie reabilitate, s-a investit în mobilier nou și în materiale didactice necesare fiecărui ciclu de învățământ. Școala din Șieu-Măgheruș a fost extinsă cu un corp de clădire ce asigură săli de clasă pentru elevii comunei, deoarece numărul elevilor a început să crească unele clase din ciclul gimnazial fiind scindate câte două pe nivel. Toate structurile au în prezent apă curentă și baie în interior, încălzirea se face în aproape toate structurile cu centrale termice pe gaz, acces la internet, mijloace de transport gratuit pentru cadre didactice și elevii de pe raza comunei. Toate cadrele didactice sunt calificate și aproape toate sunt titulare.

Școlile și grădinițele din comună au fost incluse în derularea mai multor proiecte care au promovat școala și au adus beneficii elevilor în primul rând, părinților și implicit cadrelor didactice.

Deoarece în anul 2019 am trecut de la postul de educatoare de la grădinița Șieu-Măgheruș, pe un post de învățătoare la Școala Primară din Arcalia, începând cu acel an, școala a fost implicată în derularea unor proiecte POCU prin care fiecare structură trebuia să inițieze mini-proiecte ce aveau ca scop reducerea abandonului școlar în rândul elevilor și a absentismului. Am derulat la școala din Arcalia un astfel de proiect ce se axa pe ecologizare și reciclarea deșeurilor, proiect ce a fost foarte bine primit de către elevi. Activitățile propuse în cadrul acestui miniproiect le-au solicitat elevilor creativitatea și îndemnarea și le-au dezvoltat spiritul muncii în echipă. Acest proiect este una dintre activitățile care îmi vor rămâne mult timp în memorie deoarece l-am desfășurat cu plăcere, iar copiilor le-a plăcut foarte mult.

În prezent îmi desfășor activitatea la Școala Primară din Crainimăt, o școală cu două posturi, cu peste 40 de copii în cinci clase. Majoritatea elevilor sunt de etnie romă, cu situații materiale precare, fapt care duce la un grad destul de mare al absenteismului și al indiferenței părinților față de nevoile și cerințele școlii. Pentru a reduce abandonul și absenteismul în rândul elevilor, școala a asigurat un profesor de sprijin pentru copiii cu CES și un consilier școlar pentru ameliorarea problemelor legate de comportament. Tot acest sprijin oferit din partea școlii își spune cuvântul prin faptul că absenteismul este în scădere și foarte puțini elevi au probleme grave la învățătură sau comportament.

Sper că aceste rânduri au reușit să ofere o imagine asupra școlii din comună de-a lungul celor peste 30 de ani de când îmi desfășor aici activitatea și mai sper ca, atunci când această lucrare va fi publicată și citită de către foști elevi sau părinți ai acestora, aceștia să-și amintească cu drag aceste nume ale dascalilor și să-și spună: „A fost educatoarea mea, învățătorul meu, profesorul meu, directoarea mea... școala mea!”

PRINTRE COPII, CA EDUCATOARE, VIAȚA SE UMPLE DE CULOARE

prof. înv. preșcolar Bindea Gabriela

Importanța educatoarei în viața fiecăruia dintre noi este esențială. Educatoarea este cea care călăuzește preșcolarii spre marele titlu „OM”.

Activitatea mea profesională se întinde pe o perioadă de peste 30 de ani, timp în care am pregătit generații întregi de preșcolari cărora le-am pus pentru prima dată creionul în mână, îndrumându-i în descifrarea primelor taine ale literelor și cifrelor.

Pot să spun că până în acest moment am fost implicată mereu într-o neobosită activitate continuă.

Orice drum este mai frumos când este plin de obstacole astfel încât copilul să poată învăța să depășească fiecare obstacol. Până la urma urmei este bine să-i lăsăm să și greșescă. Doar din greșeli învățăm. Sunt educatoare din anul 1993. Sunt foarte mulți ani în spatele meu. Sunt ani care s-au scurs și își spun cuvântul prin ceea ce am făcut de-a lungul timpului alături de preșcolarii mei. Noi ne oglindim în realizările lor. Întotdeauna suntem mândrii atunci când un copil ajunge la școală și reușește să ia note bune.

Am ales să nu plec din această școală pentru că noi, aici, suntem o echipă frumoasă, copii, părinți și cadre didactice.

Acum, după 30 de ani de carieră didactică, privesc cu nostalgie, dar și cu satisfacția datoriei împlinite. Nu îmi place să mă laud. Vă spun și vă mărturisesc că plâng atunci când mă supăr. Este omenesc. Dar îmi vine să plâng și atunci când un copil vine și îmi spune că mă iubește. Competiția face parte din viața noastră, a tuturor, nu doar din viața de preșcolar. Trebuie să fie o competiție între noi toți și să ne dorim să ajungem acolo sus. Eu le spun celor mici, de când vin la grădiniță la mine în grupă, cine sunt și că este necesar ca pe drumul parcurs împreună să urcăm prima treaptă, a doua treaptă și că trebuie să ajungem în vârful piramidei. Le și desenez și sunt atât de încântați. Nu drumul pe care-l parcurgem până sus este cel mai greu, ci să ne menținem acolo sus. La fiecare greșeală ne putem împiedica și ne ducem la vale și apoi o luăm de la capăt și iar urcăm. Nu prea înțeleg ei la început ce înseamnă asta, dar pe parcurs spun că nu renunță absolut deloc. Pentru mine este o mare mulțumire.

Privind în urmă, 30 de ani par un vis, însă rememorând fiecare an, fiecare moment, fiecare secundă, îmi amintesc de primii ani petrecuți la Grădinița cu Program Normal Arcalia, iar pe urmă de cei de la Grădinița cu Program Normal Șieu-Măgheruș.

Cariera mea didactică a început acum mai bine de treizeci de ani la Grădinița cu Program Normal Arcalia, unde am fost educatoare timp de 12 ani. Din anul 1994 și până în prezent, sunt educatoare la Grădinița cu Program Normal Șieu-Măgheruș. Pe parcursul acestor ani, am avut colege pe doamnele educatoare Mândru Lucia, Vidican Leontina, Miron Florentina, Pop Alina și Șoș Ionela.

Dintr-un registru găsit în grădiniță, am aflat că Grădinița cu Program Normal Șieu-Măgheruș, a funcționat din anul 1963, în localul Spațiului Comunal, din localitate având program prelungit.

Localul era corespunzător și bine întreținut, compus din sala de clasă, dormitor, sala de mese și bucătăria.

Din 22 mai 1963, programul grădiniței s-a transformat din program prelungit în program normal. Ca personal e angajată o bucătăreasă și o ajutoare de educatoare.

La început, grădinița a funcționat având o singură grupă de preșcolari, alcătuită din copii de vârste diferite. Există un singur post de educatoare, ocupat de doamna educatoare Arotăriței Minerva.

Din anul 1972 grădinița funcționează cu două grupe, venind educatoarea Buliga Eleonora, absolventă a Institutului de educatoare Bistrița.

În anul 1976 sunt educatoare doamnele Arotăriței Minerva și Vaida Elena.

În anii care au urmat au mai trecut pragul Grădiniței din Șieu-Măgheruș, doamnele educatoare Pop Ana Maria, Kincseș Ionela (căsătorită Șoș), Mândru Lucia, iar din anul 2004 și până în prezent sunt educatoare titulară la această grădiniță.

În munca mea, m-am străduit să planific ziua astfel încât copiii să nu aibă timp să se plictisească. Am fost pentru copii și un profesor care știe totul, învață totul și o tovarășă de joacă și o a doua mamă care i-a înțeles și i-a ajutat în momentele dificile.

Și de vreo 20 de ani de când sunt educatoare la Grădinița cu Program Normal Șieu-Măgheruș, am tot sperat că se va moderniza clădirea grădiniței, și ne vom muta într-o clădire frumoasă. Promisiunile se pare că acum se vor concretiza și m-aș bucura ca înainte de a mă pensiona să prind și eu să lucrez într-o grădiniță modernă.

În cadrul activității mele colaborez foarte bine cu întreg colectivul unității școlare, cu părinții și bineînțeles cu cei mici; iubind copiii și munca cu aceștia, îmi place să spun că sunt devotată meseriei, pe care mi-am ales-o din dragoste pentru copii și pe care o practic în continuare cu plăcere!

A fi educator înseamnă a semăna iubire, a modela suflete și a deschide minți, a pregăti oameni pentru viață. Sunt mândră de toți copiii care mi-au trecut prin mână. Nu m-am gândit niciodată să fac altceva, mi-a plăcut întotdeauna munca aceasta. Am iubit și iubesc copiii.

Pe parcursul anilor petrecuți la grădinițele la care am fost educatoare, am susținut inspecții pentru obținerea gradelor didactice, am susținut activități în cadrul Cercurilor pedagogice la Grădinița cu Program Normal Arcalia împreună cu colega Pop Alina în anul 2000, și la Grădinița cu Program Normal Șieu-Măgheruș împreună cu colega mea Șoș Ionela, în anul 2018.

Am susținut referate, și activități demonstrative în cadrul Comisiei metodice a educatoarelor din comuna Șieu-Măgheruș, precum și diverse serbări cu preșcolarii cu ocazia Sărbătorilor de Crăciun, Zilei de 8 Martie, Sfârșitului de an Școlar, etc.

Am încheiat diverse parteneriate cu familia, medicul de familie, biserica din localitate, cu școala, și cu alte instituții.

Am participat cu preșcolarii la diverse concursuri regionale, județene, naționale și internaționale, unde am obținut numeroase premii.

Am realizat împreună cu colega Cucuiet Mariana de la Grădinița cu Program Normal Chintelnic, un Mini-proiect POCU „Sănătatea cea mai de preț comoară”, fiind implicați în acest proiect un număr de 29 de preșcolari.

Am desfășurat diverse activități și am încurajat consumul de fructe și legume, de asemenea am urmărit practicarea jocurilor în aer liber, crearea unei stări de bine și socializarea cu voluntarii implicați în activități.

În concluzie, viața unei educatoare, care s-a dedicat cu pasiune și multă dragoste pentru preșcolarii săi, nu poate fi cuprinsă în câteva rânduri. A fi educatoare înseamnă a semăna iubire, a modela suflete și a deschide minți, a pregăti oameni pentru viață. Sunt mândră de toți copiii care mi-au trecut prin mână.

GRĂDINIȚA CRAINIMĂȚ, CUIBUL ȘI LEAGĂNUL COPIILOR

prof. învă. preșcolar Bude Ana-Maria
prof. învă. preșcolar Cărhaț Cornelia Florica

Localitatea Crainimăt, mai demult *Crainimet*, Crainimăt (în dialectul săsesc *Baidref*, în germană *Baierdorf*, *Bayerdorf*, în maghiară *Nemeti*, *Kiraly-nemeti*, în traducere „Nemții Regelui”), este un sat în comuna Șieu-Măgheruș, din județul Bistrița-Năsăud, Transilvania, România. Prima atestare a localității are loc în 11 iulie 1264, când Papa Urban al IV-lea, îi scrie lui Ștefan, Voivodul Transilvaniei, fiul lui Bela al IV-lea, să restituie mamei sale, satele și pământurile din Bistrița, Rodna, Jelna și Crainimăt. Satul Crainimăt se află la 12 km sud-vest de orașul Bistrița, iar locuitorii acestui sat se ocupau din cele mai vechi timpuri cu agricultura și viticultura. Crainimătul era o localitate cu populație preponderant germană (75 %). După 1970 are loc emigrarea acestora mai ales în Germania. În prezent nu mai sunt locuitori de origine germană în localitate. Localitatea Crainimăt are un relief bogat, format din porțiuni de șes, (unde oamenii cultivă cereale, legume), dealuri (unde oamenii cresc animale, cultivă viță-de-vie), păduri (unde trăiesc animale sălbatice). Biserica Evanghelică fortificată din Crainimăt, azi biserica ortodoxă construită în stil gotic este un ansamblu de monumente istorice, iar turnul acesteia adăpostește la ultimul nivel clopotul turnat în atelierul lui Ioan Daniel Andraschowski din Cluj, în anul 1833. Biserica este situată la marginea de sud a satului, pe terasa unui deal. Nava dreptunghiulară este mai lată decât corul și este sprijinită de contraforturi. Corul cu închidere 5/8 este compus din două traverse, ranforsate în exterior de patru contraforturi de colț. Pe latura nordică se află o sacristie cu un plan dreptunghiular. Această biserică este înconjurată de un zid de incintă din piatră de grosime și înălțime variabilă și cu un plan neregulat. Pe latura de nord, dinspre sat a zidului de incintă se înalță un turn de poartă, de plan pătrat, cu trei etaje, prevăzut cu un coif acoperit cu tablă zincată.

Odinioară biserica a fost înzestrată cu un altar baroc, bogat decorat cu diferite statui de sfinți și îngeri, volute, vrejuri baroce, cu triunghiul Sfintei Treimi și coloane geminate. Tabloul înfățișa „Cina cea de taină”, iar panoul central scena „Răstignirii”. Pe spatele altarului se află următoarea inscripție: „Pictum AD 1761 d. 29. Septemb. Sub Pastoralul P.D.D. Mich. Gross, Georg Hanik, Martin Mossel, aeditui”. Orga de odinioară a bisericii era construită în 1874 în atelierul din Sibiu al constructorului Wilhem Horbiger, și a fost cumpărată în 1988 de comunitatea catolică a bisericii Sfântul Iosif din localitatea Sfântu Gheorghe. După exodul sașilor transilvăneni, biserica a fost cumpărată de comunitatea ortodoxă, modificată la interior conform cerințelor cultului ortodox și a primit hramul „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir”.

Căminul Cultural al satului este o construcție modernă, mare, frumoasă, dotată cu tot ce este necesar pentru a găzdui nunți, botezuri sau diferite evenimente. Această construcție este așezată în centrul satului, aproape de școală.

Școala din localitate funcționa din cele mai vechi timpuri, populația având acces la educație. Educația era asigurată la început de preotul paroh din localitate de origine germană, de confesiune reformată, dar și de diecii bisericii. Sigur că la acea vreme, școala nu era accesibilă tuturor copiilor, etnicii germani nu permiteau la început amestecul cu populația de origine română. În timpul celor două războaie mondiale, clădirea școlii a fost transformată în spital de campanie, pentru că în această zonă, era o linie principală a frontului.

După al doilea război mondial, una dintre casele rămase după plecarea sașilor, a fost dată în folosință ca și grădiniță.

Grădinița Crainimăt este așezată în „inima” satului și reprezintă fundația întregii educații a copilului, contribuind de asemenea la formarea caracterului copilului și aptitudinilor în dezvoltarea personală. Istoricul grădiniței Crainimăt dăinuie încă de vremea

sașilor, fiind o construcție robustă, cu o fundație trainică din piatră, cu un beci generos și cu încăperi spațioase și înalte, parcă infinite...

În primul registru de inspecții de la Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș, apare prima educatoare calificată, doamna Pop Doina în anul 1968, fiind ajutată de alte persoane, cum erau îngrijitoare, bucătăreasă. În perioada comunismului, grădinița a servit drept cămin pentru copiii oamenilor care lucrau la CAP, grădinița fiind a doua lor casă, unde aceștia se jucau, învățau, dormeau. Tot aici se prepara mâncarea pentru masa copiilor, inclusiv se cocea pâinea în cuptorul propriu. Oamenii care cultivau pământul la CAP, aduceau de pe câmp grâu și porumb pentru făină, legume, etc. Totul era pregătit la masa copiilor din producție proprie, atât de bine se gospodăreau pe vremea aceea. Grădinița cu Program Prelungit a funcționat astfel până prin anii 1980, când oamenii nu au mai lucrat toți la CAP, deoarece s-au creat și alte locuri de muncă în zonă. În timp, grădinița a funcționat cu program normal, având două grupe de copii cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani, fiind educați și îndrumați de numeroase educatoare de-a lungul timpului, educatoare dedicate meseriei care au format caractere. Așadar grădinița Crainimăt, a găzduit de-a lungul anilor generații de copii oferindu-le acestora posibilitatea de a descoperi lucruri noi, de a-și dezvolta abilitățile esențiale pentru viața de zi cu zi, ajutându-i să deprindă primele aptitudini pentru școală.

Un aport deosebit în anul 2018, l-a avut primăria Șieu-Măgheruș (comună din care face parte și satul Crainimăt), care în urma aprobării, implementării și derulării unui proiect din fonduri Europene nerambursabile, a schimbat fața Grădiniței Crainimăt, aceasta intrând în reabilitare, având o importanță deosebită și fiind remarcabilă pentru populație.

Astfel, odată cu derularea implementării proiectului European din administrația locală, s-a obținut și implementat cu succes modernizarea, reabilitarea, extinderea și dotarea grădiniței Crainimăt, fiind dată în folosință în luna noiembrie 2018.

Pe baza fundației solide, construcția s-a extins și mansardat cu alte multe săli: două săli de grupă, sală de luat masa, sală de conferință, săli pentru materiale didactice și alte produse, spațiu de joacă, grupuri sanitare pentru copii și cadre didactice, respectiv holuri la intrările încăperilor. Sistemul de încălzire al grădiniței este unul modern, respectiv încălzire geotermală, funcționând cu ajutorul unor pompe specifice acestui sistem de încălzire. Clădirea mai dispune de hidrant, sistem de alarmă, sistem de evacuare, tot ce este necesar pentru educația și siguranța copiilor grădiniței.

Grădinița găzduiește în prezent două grupe de preșcolari, cu vârsta cuprinsă între 3 și 6 ani, iar sălile grădiniței sunt dotate cu mobilier ultra-modern constând în: măsuțe, scăunele, dulapuri pentru copii; cu aparatură tehnologică (IT) de ultimă generație cum sunt: calculatoare, video-proiectoare, flipcharturi, necesare desfășurării activităților didactice în cadrul procesului de învățământ. Astfel, s-a creat un mediu educational ideal de învățare, toate acestea dând un plus la educația copiilor, deoarece perioada preșcolară are un impact durabil asupra vieții adultului, reprezentând o prioritate pentru societate.

Copiii, la grădiniță, au ocazia de a-și dezvolta capacitatea de a gândi, de a vorbi, de a raționa și totodată își fixează baze solide ale sistemului de valori și de relaționare. O bună parte din activitățile copilului se vor desfășura la grădiniță, iar de armonia dintre cele două medii, familial și cel educațional va depinde mult în dezvoltarea viitoare a copilului. Curtea grădiniței s-a transformat uimitor, creându-se parc de joacă pentru copii cu aparate moderne, uzuale și potrivite în jocul copiilor cum ar fi: balansoare, leagăne, cățărătoare, căsuțe de joacă, tobogane, băncuțe. Parcul grădiniței este ca un „colț de rai” unde s-au plantat pomi și arbuști care înfrumusețează locul, dând sănătate și oxigen copiilor, iar aparatele de joacă din parc, invită copiii la relaxare și joacă.

Grădinița constituie mediul propice și extrem de important pentru achiziționarea unor deprinderi, priceperi, cunoștințe și pentru stabilirea unor atitudini care să funcționeze pe tot parcursul vieții.

ARTA DE A FI EDUCATOR

prof. înv. preșcolar Mariana Cucuiet

Fiecare om are un vis. Este curios cum visul este premisă și finalitate în viața omului. Lupta pentru realizarea visului devine conținutul existenței noastre. Fiecare s-a născut să întregască universal uman. Noi, educatorii ne-am născut cu dragoste de copii și cu dorința de a dăruia.

Visul din copilăria mea a devenit realitate. Educatorul este începutul unei povești, o poveste pe care, ajunși la maturitate, copiii de astăzi o vor scrie singuri. Și depinde de el, într-o mare măsură, ca povestea să fie una frumoasă.

Există nenumărate afirmații cu privire la menirea unui dascăl, cele mai multe fiind subiective, reflectând părerile fiecărei persoane în parte. Însă, ce mă face pe mine să îmi doresc să aparțin acestui mediu este iubirea necondiționată față de copii, este plăcerea de a fi cea care le ține pumnii mici, atunci când nu pot să țină un creion, de a fi cea care le întărește încrederea în forțele proprii și îi ajută să își găsească identitatea. Educatoarea este cea care le alină durerea și le șterge lacrimile atunci când le este greu să se despartă de părinți, la sosirea în grădiniță. Alături de ei, pornim în fiecare zi, într-o nouă aventură de explorare a mea, a lor, a realității.

„Arta” de a fi educator este minunea de a ne oglindi zilnic în ochii copiilor. Ochișorii unui copil îți pot „spune” multe, uneori ești „zâna bună” alteori ești „vrăjitoarea cea rea” dar ești mereu cea care alină durerea și șterge lacrimile, precum și „prietena” de care cei mici au atâta nevoie. Și atunci se întâmplă o minune ...minunea de a fi educatoare. Rolul fiecărei educatoare este de a-l face pe copil partener, în lungul proces de învățare. Ea trebuie să susțină și să consolideze dezvoltarea și comportamentul copilului, raporturile cu sine și cu ceilalți, astfel încât acesta să poată atinge momentul când își formulează singuri reguli și principii.

Dacă întrebăm copii cum ar vrea să fie educatoarea lor, ei ne vor răspunde desigur „frumoasă și bună”. Chiar dacă nu semănăm cu „zâna cea bună” ea îi poate fermeca printr-un zâmbet sau printr-o privire încărcată de dragoste, prin calități deosebite, prin voce blândă și copiii o vor considera drept cea mai frumoasă și mai bună educatoare din lume. Blândețea, înțelegerea și răbdarea sunt sentimente fără de care o educatoare nu se poate apropia de micuții „elevi” nu-i va putea înțelege, nu se va putea face iubită.

Motivația pentru această meserie este de cele mai multe ori intrinsecă, deoarece simți că vrei să fii pentru alții ceea ce au fost și profesorii tăi pentru tine.

Un dascăl bun este acea persoană care dovedește, în egală măsură, umanism și dragoste pentru copii, spirit de obiectivitate, dreptate, principialitate, cinste, corectitudine, optimism, modestie. La acestea se adaugă și calitățile aptitudinale (empatie, organizare). Un dascăl bun este cel care are conștiința responsabilității și a misiunii sale, care înseamnă să arzi ca o lumânare pentru a-i lumina pe alții, adică să te dăruiești în totalitate, în mod dezinteresat, să fii oaza de verdeață într-un desert nesfârșit sau sarea în bucate.

Dacă un educator și-a ales cariera didactică simțindu-se chemat pentru aceasta, dacă iubește copiii și se simte autorealizat, atunci când îi ajută să se dezvolte, dacă își prețuiește propria muncă și pe sine, dacă aspiră la perfecționare didactică și la măiestrie în relație cu elevii, dacă este satisfăcut de propria activitate, atunci nu va fi doar fericit, ci va fi educatorul viitorului, de care societatea are nevoie.

Meseria de educator mi-a adus, de-a lungul timpului, satisfacție și mă face să mă simt un om împlinit. Atenția, grija, dragostea și răbdarea pentru fiecare copilăș, sunt stilul meu de muncă. Atunci când sunt printre cei mici simt că-mi re trăiesc copilăria.

Și dacă la sfârșitul zilei, te privești în oglindă și vezi portretul unui dascăl prezentat mai sus, poți spune cu mândrie - misiune îndeplinită! Continuă!

Carierea mea didactică a început acum mai bine de 27 de ani la Grădinița cu Program Normal Valea Bicii, din satul Tureac. Din anul 2005 până în prezent sunt educatoare la Grădinița cu Program Normal din satul Chintelnic, comuna Șieu-Măgheruș. Un sat de oameni gospodari, harnici cu care am o bună colaborare.

Am obținut rezultate bune în activități de reducere a abandonului școlar, de facilitare a procesului de incluziune școlară. Am integrat în colectivul grupei preșcolarii cu cerințe educaționale speciale și am participat cu preșcolarii la numeroase concursuri unde am obținut numeroase premii.

Am realizat numeroase parteneriate, dintre grădiniță și alte instituții din comuna noastră (Poliție, Biserică, Școală).

În cadrul parteneriatelor grădiniță-biserică, am primit ajutorul preotului paroh, Linul Grigore care a mobilizat toți locuitorii satului și am realizat donații de alimente neperisabile și produse agricole către următoarele instituții:

- Centrul de ocrotire a persoanelor vârstnice „Casa Devai”, localitate Matei, 2009
- Casa de copii „Sf. Iosif”, Odorheiul Secuiesc, 2010
- Cantina Socială din cadrul „Asociației Filantropia”, Bistrița 2012, 2017

Iar la Centrul de ocrotire a persoanelor vârstnice, Bistrița, grădinița noastră susține un program artistic și donează pachete persoanelor vârstnice. Acest parteneriat îl derulăm din anul 2018.

În data de 23 mai 2019, la grădinița noastră, a avut loc Cercul Pedagogic al educatoarelor din județul nostru. A fost prezentată activitatea integrate „În lumea poveștilor”. Copiii au ascultat povestea „Omida mâncăcioasă”, prezentată cu ajutorul metodei „șorțul povestitor”. Această metodă are ca rol dezvoltarea atenției distributive a copiilor, dezvoltarea simțului creativ, dezvoltarea limbajului expresiv, corect și coerent, valorificarea potențialului creativ al copilului. Activitatea preferată a copiilor a fost - pictura pe folie - care s-a realizat în curtea grădiniței.

În anul 2019 am realizat Mini-proiectul POCU „Sănătatea cea mai de preț comoară” cu care am fost desemnați câștigători de către ISJBN cu 80 de puncte.

Scopul educației pentru sănătate în grădiniță este să asigure cunoștințele despre sănătate și formare a deprinderilor de viață sănătoasă adecvate vârstei preșcolare.

Obiectivele vizează conștientizarea unor probleme de sănătate fizică, mentală și socială, pe înțelesul copilului preșcolar.

În acest proiect au fost implicați 29 de preșcolari de la Grădinița cu PN Chintelnic și Grădinița cu PN Șieu-Măgheruș. Preșcolarii au fost implicați în activități zilnice de viață sănătoasă și încurajarea consumului de legume și fructe.

Activitățile desfășurate în cadrul Mini-Proiectului POCU „Sănătatea cea mai de preț comoară” sunt „Dinți, mânuțe, unghii curate și păr pieptănat”.

În această activitate a fost invitată d-na asistentă Pop Mihaela care a prezentat preșcolarilor și părinților reguli de igienă personală. Preșcolarii au realizat colaje cu tema, „prieteni igienici”

„Să mâncăm multe culori”

Am urmărit în această activitate, încurajarea consumului de fructe și legume care sunt un izvor de sănătate și energie. Preșcolarii au pregătit o salată de fructe „Aer, soare și mișcare”

În această activitate s-a urmărit practicarea jocurilor în aer liber, crearea unei stări de bine și socializarea cu voluntarii implicați.

Proiectul POCU „Sănătatea cea mai de preț comoară, a contribuit la familiarizarea copiilor cu regulile elementare de igienă individuală și colectivă pentru înțelegerea și aplicarea lor în practică precum și de protejarea sănătății și obișnuirea cu un regim rațional de viață și alimentație. Deprinderile igienice odată formate îi dau copilului siguranță în acțiune, încredere în posibilitățile lui și îi formează o oarecare independență.

Copiii învață de mici să consume zilnic micul dejun, să mănânce fructe și legume, să facă mișcare și să își prețuiască starea de sănătate. Vor practica aceste deprinderi și în viața de adult și își vor educa la rândul lor copiii pe baza acestor principii.

Profesia de educator este una complexă și nobilă, dificilă dar și plăcută, în care „a ști” nu înseamnă nimic dacă nu împărtășești această știință copiilor cu emoție și forță spirituală.

Se spune că educatorul este un șlefuitor, dar nu de lemn, piatră sau metal ...el șlefuieste cel mai fin, maleabil și cel mai valoros material care este sufletul copilului.

Zâmbetul și fericirea de pe chipul celor mici sunt satisfacția muncii mele și motivația de a continua pe acest drum.

UN NOU ÎNCEPUT DE ȘCOALĂ

prof. Burduhos Nicoleta

Știm cu toți cum se simte un elev în prima zi de școală atunci când pășește într-un loc nou. Același sentiment l-am resimțit și eu când am pășit ca și cadru didactic în școală, fiind în tot acest timp curioasă dar și speriată de necunoscut. Mă gândeam la câteva întrebări despre cum o să decurgă acest an, dacă elevilor o să le placă muzica, dacă o să ne înțelegem, și multe altele. Din primele ore de predare am rămas profund impresionată de comportamentul elevilor dar, și de dorința lor de a învăța muzică.

Declar că experiența mea ca și cadru didactic la Școala Gimnazială Șieu-Magheruș a fost una inedită. În decursul acestui an, am încercat să mă dedic elevilor cât de mult posibil, prin diferite activități care să-i ajute să învețe și să înțeleagă muzica mult mai ușor. Colegii de catedră sunt persoane inedite, dedicate acestei școli și de ajutor.

În puține instituții de învățământ cadrele didactice și conducerea instituției sunt astfel. Un moment unic experimentat în această unitate de învățământ a fost în pragul sărbătorilor de iarnă, când am rămas impresionată de talentul copiilor dedicat Târgului de Cărciun. Datorită mediului creat de această școală, dorința de promovare a principiilor de superioritate a crescut: performanța, munca, devotamentul, integritatea și bogăția spirituală.

Deși, balanța nu este întotdeauna echilibrată, doresc să cred că atât elevii, cadrele didactice, personalul și conducerea școlii iubesc ceea ce fac. Colegii mei crează elevilor un mediu plăcut pentru aceștia, astfel ei doresc să învețe și se implică în toate activitățile școlare. Dincolo de lecțiile predate la orele de curs, instituția și cadrele didactice ajută copii în formarea lor pentru viitor, ajutându-i să se regăsească pe ei însuși.

După zidurile instituției de învățământ, am descoperit existența unor oameni devotați, existând muncă dar și satisfacții.

Declar că mă mândresc că sunt cadru didactic și fac parte din acest colectiv al Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș.

ÎNVĂLUIȚI ÎN MAGIA CRĂCIUNULUI

prof. Orban Sonia Cătălina

În calitate de profesor suplinitor la catedra de Educație plastică la școala Gimnazială Șieu-Măgheruș, în cadrul activităților desfășurate în această școală împreună cu colegii mei, o experiență deosebită a fost cea dobândită în pregătirea Târgului de Crăciun organizat în săptămâna altfel în perioada 18-22 decembrie.

Această activitate educativă a fost foarte bine organizată, elevii au fost implicați și dedicați atât practic cât și în dobândirea unor abilități de relaționare, comunicare. Au dobândit spirit de competiție, empatie și dorință de a dăruia în scop caritabil.

Personal m-a impresionat această activitate, am încurajat competiția, iar în calitate de profesor de desen am apreciat munca practică și buna organizare a tuturor elevilor.

IDEI, REPERE MONOGRAFICE, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIEU-MĂGHERUȘ

primar Mititean Sorin Aurel

Școala și primăria sau primăria și școala, o împletire a unor necesități și a unor oportunități, o simbioză firească, necesară întregii comunități, fără de care dezvoltarea și consolidarea societății noastre locale ar fi fost lipsită de pilonii de bază pe care să se construiască destinele generațiilor de azi și de mâine.

Dezvoltarea cooperării în mediul școlar prin implicarea comunității locale a fost o prioritate a activității administrației publice locale, atât la nivel legislative, cât și la nivel executiv.

Parteneriatul continuu între managementul didactic și școlar prin director și Consiliul de administrație, pe de o parte, și autoritățile administrației publice locale, prin consiliul local și reprezentantul legal al comunei, pe de altă parte, au făcut posibilă ridicarea condițiilor de bază pentru un învățământ adecvat și performant, atât din punct de vedere al infrastructurii școlare, cât și din punct de vedere educațional, didactic și al resurselor potrivite elevilor.

În timp, comunitatea a primit un rol important în conducerea școlilor, fiind implicată, prin reprezentanții săi, în consiliile de administrație, cu preocupări față de educație, și motivată să ia decizii curajoase în beneficiul copiilor.

Împreună am construit școli și comunități mai puternice, mai incluzive și mai pregătite să dezvolte potențialul fiecărui copil din această comună.

Un arc peste timp arată faptul că în comunitatea noastră parteneriatul comunitate locală și școala a fost un proiect de succes.

„Nu învățăm pentru școala, ci pentru viață”. (Seneca)

REALITATE ȘI CONTINUITATE LA ȘCOALA DIN ȘIEU-MĂGHERUȘ

preot Ovidiu Toma

Este nevoie de multă atenție atunci când trebuie să așterni câteva rânduri despre școală. În primul rând, se impune să rămâi obiectiv, să faci abstracție de peisajul dezolant și îngrijorător pe care presa de o anumită categorie îl suprapune peste imaginea învățământului din România. Aflăm cu prea mare ușurință despre rateuri, despre incompatibilități, despre lipsuri, despre abandon, dar foarte greu se strecoară referințele despre efort, despre implicare, despre pasiune, despre reușite. (care nu trebuie să fie confundate cu performanțele internaționale).

Apoi trebuie să te raportezi, responsabil și lucid, la experiența personală, să admiti că acest învățământ blamat te-a construit, te-a modelat, te-a ajutat să devii persoana adultă de astăzi, orientată, calificată, integrată și utilă în societate. Departate de a te lăsa copleșit de nostalgii și amintiri frumoase, ești chemat să mărturisești onest că școala a fost un buchet de posibilități de care ai beneficiat gratuit și care ți-au oferit calea spre devenire.

Nu în ultimul rând, se impune să crezi că educația ideală (binele și frumosul) nu este posibilă fără școală. Un viitor solid construit se fundamentează pe tehnici și programe inovatoare, dar și printr-o sănătoasă raportare la experiență, la trecutul înfrumusețat de valori și contribuții personale.

Școala din Șieu-Măgheruș se înscrie pe aceste coordonate. Șirul nesfârșit de generații care au trecut prin băncile ei, oamenii de calitate care s-au format, dascălii care au strălucit în sufletele și mințile celor pe care i-au îndrumat, au consacrat și validat școlii din Șieu-Măgheruș rolul de contributor decisiv la formarea și dezvoltarea unei societăți sănătoase și mai puțin vulnerabile.

De asemenea, flexibilitatea de a se adapta la condiții noi, deschiderea pentru inovație, absența laudabilă a corului de lamentări nesfârșite în fața problemelor și dificultăților inerente unei tranziții continue și preocuparea pentru a găsi prompt și eficient soluții, dovedesc potențialul de care această instituție încă dispune. Iar oamenii care o reprezintă, director, profesori, învățători, educatori, îngrijitori, șoferi sunt dovezi ale vocației autentice și garanți ai unui proces educativ dinamic și vizionar.

Și pentru a dovedi absența inerției și realitatea unei viziuni proactive, evocăm perioada dificilă din intervalul 2020-2022. Soluțiile implementate, atitudinea de învingători, resursele identificate și deblocate au dus la continuitatea procesului de învățare și diminuarea efectelor negative generate de izolare.

În încheiere, vrem să subliniem că în contextul actual, dinamic și complex, este inefficient să te refugiezi în așteptări nerealiste. O educație completă presupune nu doar efortul și responsabilitatea școlii, ci și implicarea familiei, a Bisericii, a reprezentanților structurilor guvernamentale. Această viziune modernă este cultivată și afirmată la școala din Șieu-Măgheruș. De exemplu, atunci când am propus înființarea și funcționarea unei biblioteci și a unui centru de activități extrașcolare, am beneficiat de susținere necondiționată și de un entuziasm mobilizator din partea doamnei director Marcela Turcu, a consiliului școlar și a reprezentanților administrației locale. Clădirea fostei grădinițe, în loc să fie închisă și conservată, a devenit un spațiu primitiv, care adăpostește un fond de carte proaspăt pentru copii și adulți, în care se desfășoară săptămânal ateliere de creație a obiectelor artizanale, ateliere de teatru, muzică, limbi străine, conferințe, proiecții de film. Iar aceste activități se desfășoară gratuit pentru că atrag persoane din comunitate care se implică voluntar. Totul pentru educație și pentru viitor!

ȘCOALA - CALEA SPRE DEZVOLTARE

Fost elev, Dan Anamaria

Cum a trecut timpul! Parcă ieri eram în Școala Generală din Șieu-Măgheruș alături de colegi și ne pregăteam pentru olimpiade, concursuri, dar mai ales pentru viață. Deși fiecare dintre colegi avem drumul nostru, nu vom putea uita niciodată toate lucrurile utile, învățate în această școală. Eu sunt Anamaria Dan, economist și doctor în Contabilitate, și adeptă a ideii că se poate studia în orice mediu, din mediul rural până la mediul urban, cu singura condiție ca elevul să își dorească într-adevăr să se dezvolte, atât ca învățăcel cât și ca om. Școala dezvoltă multilateral, atât prin pluridisciplinaritate cât și prin spectrul larg de experiențe, emoții trăite - micile victorii sau eșecuri, fie ele o teză foarte reușită sau o lucrare mai puțin inspirată, toate sunt experiențe care ne definesc ca oameni și conturează caracterul nostru. Am avut o afinitate pentru științele exacte încă de la începuturile mele ca elevă și pot spune că toate noțiunile învățate, oricât de mici, oricât de simple sau grele, sunt cărămizi care construiesc ceea ce putem numi metaforic „casa cunoașterii”. Putem spune că școala a fost aidoma unei lentile convergente, care ne-a ajutat să ne focalizăm atenția într-un punct focal, pe domeniul pe care ni l-am dorit fiecare. Ca sfat, pentru viitoare generații, le-aș propune să aibă un vis al succesului, prin muncă, și să îl urmeze până departe!

ȘCOALA MEA - O SUPERPOZIȚIE DE EDUCAȚIE ȘI FERICIRE

Fostă elevă, Pioraș Larisa Milena

Bunica mea mereu spune că o să mă apuce pensia tot pe băncile școlii. Sunt în prezent student doctorand la Facultatea de Fizica din Cluj-Napoca și Asistent de Cercetare la Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare pentru tehnologii Izotopice și Moleculare din Cluj-Napoca. Subiectul meu de cercetare are legătura cu fizica cuantică și mai cu seamă cu studiul circuitelor cuantice, al platformelor de qubiți supraconductori, a procesoarelor cuantice, aspecte legate de calcul cuantic și comunicații cuantice, în special prin prisma aplicațiilor în computing și securitate cibernetică. Sunt absolventă a unei facultăți de Fizică la profilul Fizică - Informatică și am terminat masteratul în Computational Physics.

Legătura mea cu lumea științei și a tehnologiei a început în clasele gimnaziale, fiind elevă a Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș. Probabil, faptul că eram un copil muncitor, încrederea și susținerea pe care am simțit-o din partea profesorilor mei, m-au făcut să simt că aș putea realiza orice, atâta timp cât muncesc și îmi pun mintea să lucreze.

Îmi amintesc și astăzi foarte clar orele de matematica, fizică și chimie, care au fost mereu preferatele mele. Îmi amintesc rigurozitatea învățată de la profesorii mei, care, realizez că de multe ori m-a ajutat în viață mai mult decât materia în sine.

Am intrat apoi la liceu, la Colegiul Național Andrei Mureșanu din Bistrita, la profilul Matematică-Informatică. Deși ideea generală era că „doar la școlile de oraș se face școală”, am intrat cu cea mai mare medie din clasă și nu am simțit nicicând că nu aș putea ține pasul cu colegii mei de la oraș, ba din contră.

Îmi amintesc cu mare drag de Școala Gimnazială, de atmosfera plăcută și de faptul că mereu am fost făcută să simt că pot realiza orice în viața.

ȘCOALA ȘIEU-MĂGHERUȘ - UN LOC DE LANSARE SPRE SUCCES

Fostă elevă, Iulia Sorina Dan

Mă numesc Iulia Sorina Dan, doctorand și asistent de cercetare în cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca. Absolvent al Școlii Generale Șieu-Măgheruș, promoția 2011, îmi amintesc cu drag de ani petrecuți în această școală unde am început primi pași spre sfera cunoașterii. Pe lângă dezvoltarea cunoștințelor cu ajutorul cadrelor didactice, mi-am dezvoltat și abilitățile de comunicare, munca în echipă și voluntariat. Cadrele didactice ne-au insuflat dragostea de cunoaștere și implicarea în activități extracuriculare. În perioada școlii generale, am participat la numeroase concursuri și olimpiade școlare la discipline precum: Matematică - unde am obținut mențiune la faza județeană, locul I la concursul de matematică „Grigore Herinean” ediția a III-a; Fizică și Chimie. Pe lângă activitatea didactică am avut parte și de diferite activități care ne-au ajutat să ne dezvoltăm ca oameni. Cadrele didactice s-au implicat în dezvoltarea noastră, atât pe plan profesional, cât și prin sfaturi privind parcursul nostru, oferindu-ne posibilități de a descoperii ce ne place să facem și să alegem corect profilul liceului pe care să îl urmăm. În parcursul meu profesional consider că activitățile de implicare din perioada școlii generale și-a pus amprenta, continuând în același mod, și în liceu și apoi facultate. În clasele a VII-a și a VIII-a am fost și reprezentantul elevilor, având oportunitatea de a interacționa cu alți elevi de la diferite școlii și încercând să facem posibil ca nevoile elevilor să fie îndeplinite. Acest aspect l-am dus mai departe fiind și în Facultate reprezentant al studenților pentru a face auzită vocea acestora. Deși există unele percepții greșite, cum că în mediul rural dezvoltarea profesională este mai încetinită și școlile din acest mediu nu le pot oferi elevilor tot ce au nevoie pentru o dezvoltare de succes, susțin că acest lucru este eronat și că depinde de fiecare elev ce își dorește să realizeze. În cadrul Școlii Generale din Șieu-Măgheruș am avut parte de un mediu propice pentru a mă dezvolta și am fost încurajată să îmi spun propriile păreri și să mă dezvolt armonios. Consider că am fost norocoasă că am urmat cursurile Școlii Generale din Șieu-Măgheruș și mulțumesc cadrelor didactice care și-au pus o frumoasă amprentă asupra parcursului meu profesional.

BISERICA ȘI ȘCOALA MEA - CASELE SUFLETULUI MEU

Fost elev, Preot Pioraș Nicu

Am frecventat și eu Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș.

M-am născut la Rodna, județul Bistrița-Năsăud, în 19 ianuarie 1992. Părinții mei sunt Ilie Pioras, preotul parohiei ortodoxe din Șieu-Măgheruș și învățătoarea Leontina Ana-Pioraș.

Clasele I-III le-am urmat la Perișor, fiindu-mi învățătoare mama mea. Am continuat clasa a IV-a și gimnaziul la Școala Generală Șieu-Măgheruș între anii 2001 și 2006, învățătoare mi-a fost doamna Pop Lucreția, iar diriginte, domnul profesor Roș Claudiu. Am absolvit în anul 2010 Liceul de Arte Plastice „Corneliu Baba” din Bistrița. Am urmat cursurile la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, la facultatea de Teologie Ortodoxă, specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală. Am aprofundat la aceeași facultate de teologie, urmând cursul de masterat, specializarea „Ortodoxie Românească și Viața Liturgică”.

La 3 mai 2021, a doua zi de Paște, am fost hirotonit întru diacon de către IPS Andrei Andreicuț, urmând ca în 7 mai 2021, cu prilejul Hramului Mănăstirii de la Salva, să fiu hirotonit întru preot pe seama parohiei Buteni, protopopiatul Huedin.

Din 1 iunie 2021 și până în prezent, slujesc la parohia Buteni, protopopiatul Huedin. Aici, împreună cu soția mea, și ea absolventă a Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș, slujim „o mână” de credincioși care cercetează în fiecare duminică și sărbătoare biserică din sat, ridicată cu osteneală protopopului vicar Alexandru Baba, născut în Șieu-Măgheruș, fiind și el elev al școlii între 1900 și 1904.

Sunt mândru că am fost elev al Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș!

CONCLUZII

Realizarea monografiei Școlii Gimnaziale Șieu-Măgheruș reprezintă un prilej de cercetare a muncii înaintașilor acestei instituții.

Aruncând o privire retrospectivă asupra muncii desfășurată la catedră în Școala Gimnazială Șieu-Măgheruș în decursul anilor, de la înființare și în mod deosebit de la înfăptuirea reformei învățământului, se poate afirma că de la an la an învățământul din școala noastră a făcut pași mari, concretizați prin îmbunătățirea condițiilor materiale ale școlii, cuprinderea unui număr mare de copii, încadrarea cu cadre de calificate. Ceea ce trebuie subliniat însă, ca deosebit de important în evoluția școlii, este îmbunătățirea substanțială a conținutului procesului de învățământ.

Este o datorie a cadrelor didactice să depună și în viitor eforturi sporite pentru a obține rezultate mai bune în beneficiul elevilor.

Încheiem aceste repere monografice cu gândul la versurile lui Gabriela Munteanu:

„Ce bun ai fost cu mine, Doamne,
Lasându-mă copil mereu,
Să pot veni atâtea toamne
La școală, fără să-mi fie greu...”

Să simt mereu doar bucuria
De-a mă juca, de a cânta,
Cu ei să-mpart copilăria,
Poveștile și viața mea...”

CUPRINS

ȘCOALA - FEREAȘTRĂ SPRE VIITOR	3
MONOGRAFIA - ȘCOLII ȘIEU-MĂGHERUȘ.....	7
O ALTĂ „ȘCOALĂ ALTFEL”	9
MATEMATICA ESTE LIMBAJUL UNIVERSAL AL MEDIULUI NOSTRU	14
PUNTE PESTE TIMP	16
ȘCOALA ESTE LOCUL CARE MĂ DEFINEȘTE CA OM	21
LIMBA FRANCEZĂ – O LIMBĂ PRIETENĂ ÎN ȘCOALA NOASTRĂ.....	23
PROF. MANTA NICOLETA IONELA	26
EDUCAȚIE ECOLOGICĂ ȘI PENTRU SĂNĂTATE	29
A DOUA MEA CASĂ DIN ȘIEU-MĂGHERUȘ.....	31
VOUĂ, ELEVILOR MEI	34
DASCĂLUL - PRIETENUL APROPIAT AL COPILULUI	37
O ȘCOALĂ PENTRU FIECARE.....	39
ȘCOALA TRECUT ȘI PREZENT, ȘANSA PENTRU UN VIITOR MAI BUN	40
PRINTRE COPII, CA EDUCATOARE, VIAȚA SE UMPLE DE CULOARE	43
GRĂDINIȚA CRAINIMĂT, CUIBUL ȘI LEAGĂNUL COPIILOR	45
ARTA DE A FI EDUCATOR	47
UN NOU ÎNCEPUT DE ȘCOALĂ.....	50
ÎNVĂLUIȚI ÎN MAGIA CRĂCIUNULUI.....	51
IDEI, REPERE MONOGRAFICE, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIEU-MĂGHERUȘ	52
REALITATE ȘI CONTINUITATE LA ȘCOALA DIN ȘIEU-MĂGHERUȘ.....	53
ȘCOALA - CALEA SPRE DEZVOLTARE	54
ȘCOALA MEA - O SUPERPOZIȚIE DE EDUCAȚIE ȘI FERICIRE	55
ȘCOALA ȘIEU-MĂGHERUȘ - UN LOC DE LANSARE SPRE SUCCES.....	56
BISERICA ȘI ȘCOALA MEA - CASELE SUFLETULUI MEU.....	57
CONCLUZII.....	58

ISBN 978-630-323-100-6
meritocracj@gmail.com
Editura Meritocrat Cluj-Napoca

